

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

15. toukokuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2017/C 151/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuim

2017/C 151/02	Asia C-158/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – A, B, C ja D v. Minister van Buitenlandse Zaken (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat erityiset rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — Puitepäätos 2002/475/YOS — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — 2 artiklan 3 kohta — Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit (LTTE) -järjestön merkitseminen terroritekoihin osallistuneiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon — Tämän merkitsemisen pätevyyttä koskeva ennakkoratkaisukysymys — Yhteensopivuus kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kanssa — Terroriteon käsite — Asevoimien toiminta aseellisen selkkauksen aikana)	2
2017/C 151/03	Asia C-157/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Samira Achbita ja Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. G4S Secure Solutions NV (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä — Yrityksen työpaikkasäännöt, joissa kielletään työntekijöitä käyttämästä työpaikalla poliittisia, filosofisia tai uskonnollisia näkyviä tunnusmerkkejä — Väitön syrjintä — Ei ole — Välillinen syrjintä — Naispuoliselle työntekijälle osoitettu kielto käyttää islamilaista huivia)	3

2017/C 151/04	Asia C-162/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 – Valittajana Evonik Degussa GmbH ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Kilpailu — SEUT 101 ja 102 artikla — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 30 artikla — Komission päätös, jolla todetaan lainvastainen kartelli Euroopan vetyperoksidi- ja perboraattimarkkinoilla — Kyseisen päätöksen laajennetun ei-luottamuksellisen toisinnon julkaiseminen — Tiettyjen tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet — Päätös 2011/695/EU — 8 artikla — Luottamuksellisuus — Salassapitovelvollisuus — SEUT 339 artikla — Käsite ”liikesalaisuudet tai muut luottamukselliset tiedot” — Sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevasta hakemuksesta peräisin olevat tiedot — Luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Luottamuksensuoja)	4
2017/C 151/05	Asia C-188/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Asma Bougnaoui ja Association de défense des droits de l’homme (ADDH) v. Micropole SA, aiemmin Micropole Univers SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä — Todellinen ja ratkaiseva työhön liittyvä vaatimus — Käsite — Asiakkaan toivomus siitä, ettei palveluita suorittaisi työntekijä, joka käyttää islamilaista huivia)	4
2017/C 151/06	Asia C-323/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajana Polynt SpA sekä muina osapuolina New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 artiklan f alakohta — Lupa — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — Samantasoinen huoli — Sykloheksaani-1,2-dikarboksyyliaianhydridi, cis-sykloheksaani-1,2-dikarboksyyliaianhydridi ja trans-sykloheksaani-1,2-dikarboksyyliaianhydridi)	5
2017/C 151/07	Asia C-324/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA sekä muina osapuolina New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 artiklan f alakohta — Lupa — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — Samantasoinen huoli — Heksahydrometyyliiftaalianhydridi, heksahydro-4-metyyliiftaalianhydridi, heksahydro-1-metyyliiftaalianhydridi ja heksahydro-3-metyyliiftaalianhydridi)	6
2017/C 151/08	Asia C-414/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang ja Stichting Woonstede sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Voimassa olevat tuet — SEUT 108 artiklan 1 kohta — Tukijärjestelmät sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöiden hyväksi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 17, 18 ja 19 artikla — Komission arviointi voimassa olevan tukijärjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille — Ehdotus aiheelliseksi toimenpiteiksi — Kansallisten viranomaisten antama sitoumus unionin oikeuden noudattamiseksi — Soveltuvuuspäätös — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — Oikeusvaikutukset)	6
2017/C 151/09	Asia C-415/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Voimassa olevat tuet — SEUT 108 artiklan 1 kohta — Tukijärjestelmät sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöiden hyväksi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 17, 18 ja 19 artikla — Komission arviointi voimassa olevan tukijärjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille — Ehdotus aiheelliseksi toimenpiteiksi — Kansallisten viranomaisten antama sitoumus unionin oikeuden noudattamiseksi — Soveltuvuuspäätös — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — Oikeusvaikutukset)	7
2017/C 151/10	Asia C-493/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Entrate v. Marco Identi (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — SEU 4 artiklan 3 kohta — Kuudes direktiivi — Valtiontuet — Konkurssin tehneiden luonnollisten henkilöiden velkavastuusta vapauttamista koskeva menettely (esdebitazione) — Arvonlisäverovelkoja ei voida enää periä)	7

2017/C 151/11	Asia C-528/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie v. Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor ja Ajvar Al Chodor (Ennakkoratkaisupyyntö — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt — Asetus (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) — 28 artiklan 2 kohta — Säilöönotto siirtämistä varten — 2 artiklan n alakohta — Huomattava pakenemisen vaara — Objektiiviset perusteet — Lakisääteisen määritelmän puuttuminen)	8
2017/C 151/12	Asia C-536/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt College van Beroep voor het bedrijfsleven – Alankomaat) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV ja Vodafone Libertel BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM) (Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — 25 artiklan 2 kohta — Numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelut — Direktiivi 2002/58/EY — 12 artikla — Tilaajaluettelot — Tilaajia koskevien henkilötietojen asettaminen saataville yleisesti saatavilla olevien numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelujen tarjoamista varten — Tilaajan suostumus — Erottelu sen mukaan, missä jäsenvaltiossa yleisesti saatavilla olevat numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelut tarjotaan — Syrjintäkiellon periaate)	9
2017/C 151/13	Asia C-563/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 15.3.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2008/98/EY — 13 ja 15 artikla — Jätteiden käsittely — Ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu — Vastuu — Kaatopaikat)	9
2017/C 151/14	Asia C-3/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin oikeus — Yksityisten oikeudet — Tilanne, jossa tuomioistuin on loukannut yksityisten oikeuksia — Ennakkoratkaisukysymykset — Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi — Kansallinen tuomioistuin, joka käsittelee asian ylimpänä oikeusasteena)	10
2017/C 151/15	Asia C-47/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa Administratīvo lietu departaments – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. Veloserviss SIA (Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteisön tullikoodeksi — 220 artiklan 2 kohdan b alakohta — Tuontitullien kantaminen jälkitullauksin — Perusteltu luottamus — Soveltamisedellytykset — Tulliviranomaisten erehdys — Tuojan velvollisuus toimia vilpittömässä mielessä ja tarkastaa olosuhteet, joissa A-alkuperätodistus on annettu — Todistuskeinot — Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomus)	11
2017/C 151/16	Asia C-138/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) v. Zürs.net Betriebs GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tekijänoikeus ja lähioikeudet tietoyhteiskunnassa — Direktiivi 2001/29/EY — Oikeus välittää teoksia yleisölle — 3 artiklan 1 kohta — Poikkeukset ja rajoitukset — 5 artiklan 3 kohdan o alakohta — Televisiolähetysten levittäminen paikallisen kaapeliverkon avulla — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään poikkeuksista välineille, joilla teokset saatetaan enintään 500 käyttäjän saataviin, ja yleisradiolähetysten edelleen lähettämiseksi kotimaassa)	12
2017/C 151/17	Asia C-211/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Bimotor SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kiinteästä enimmäismäärästä, jolla rajoitetaan arvonlisäverosaatavan tai liikaa maksetun veron palauttamista tai korvaamista)	13

2017/C 151/18	Asia C-253/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – FlibTravel International SA ja Léonard Travel International SA v. AAL Renting SA ym. (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 96 artikla — Sovelletta- vuus — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa asettaa käytettäväksi yksittäisiä paikkoja ajoneuvoissa — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa määrittää etukäteen määränpäättään — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa pyydystellä asiakkaita)	13
2017/C 151/19	Asia C-615/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 28.11.2016 – Giovanna Judith Kerr v. Fazenda Pública	14
2017/C 151/20	Asia C-26/17 P: Valitus, jonka Birkenstock Sales GmbH on tehnyt 19.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-579/14, Birkenstock Sales v. EUIPO, 9.11.2016 antamasta tuomiosta	14
2017/C 151/21	Asia C-32/17 P: Valitus, jonka Apcoa Parking Holdings GmbH on tehnyt 23.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15, Apcoa Parking Holdings v. EUIPO, 8.11.2016 antamasta määräyksestä	15
2017/C 151/22	Asia C-74/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 10.2.2017 – Jonathan Heintges v. German Wings GmbH	17
2017/C 151/23	Asia C-75/17 P: Valitus, jonka Fiesta Hotels & Resorts, S.L. on tehnyt 9.2.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts v. EUIPO – Residencial Palladium (Palladium Palace Ibiza Resort & Spa), 30.11.2016 antamasta tuomiosta	17
2017/C 151/24	Asia C-76/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Înalta Curte de Casație și Justiție (Romania) on esittänyt 13.2.2017 – SC Petrotel Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice	19
2017/C 151/25	Asia C-94/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.2.2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sabadell SA	19
2017/C 151/26	Asia C-96/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt 22.2.2017 – Gardenia Vernaza Ayovi v. Consorci Sanitari de Terrassa	20
2017/C 151/27	Asia C-102/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de Contas (Portugali) on esittänyt 28.2.2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores v. Ministério Público	21
2017/C 151/28	Asia C-121/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 8.3.2017 – Teva UK Limited, Accord Healthcare Limited, Lupin Limited, Lupin Europe Limited ja Generics (UK) Limited (joka toimii toiminimellä Mylan) v. Gilead Sciences Inc.	21
2017/C 151/29	Asia C-122/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 9.3.2017 – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland ja Attorney General	22
2017/C 151/30	Asia C-127/17: Kanne 10.3.2017 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	22
2017/C 151/31	Asia C-128/17: Kanne 10.3.2017 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto	24

2017/C 151/32	Asia C-138/17 P: Valitus, jonka Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuim, on tehnyt 17.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-577/14, Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne v. Euroopan unioni, 10.1.2017 antamasta tuomiosta	25
2017/C 151/33	Asia C-146/17 P: Valitus, jonka Gascogne Sack Deutschland GmbH ja Gascogne S.A. ovat tehneet 22.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-577/14, Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne v. Euroopan unioni, 10.1.2017 antamasta tuomiosta	26
Unionin yleinen tuomioistuin		
2017/C 151/34	Asia T-681/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – El-Qaddafi v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Libyaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Rajoitukset, jotka koskevat pääsyä Euroopan unionin alueelle ja kauttakulkua sen kautta — Kantajan nimen pysyttäminen listalla — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvelvollisuus)	28
2017/C 151/35	Asia T-112/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.3.2017 – Kreikka v. komissio (EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Asetus (EY) N:o 1782/2003 — Asetus (EY) N:o 796/2004 — Pinta-alatukijärjestelmä — Pysyvän laitumen käsite — Perusteluvelvollisuus — Suhteellisuus — Kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Aikaisemman oikaisun vähentäminen)	29
2017/C 151/36	Asia T-210/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Deutsche Telekom v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät kilpailusääntöjen täytäntöönpanomenettelyyn — Tutustumisoikeuden epääminen — Perusteluvelvollisuus — Poikkeus, joka liittyy kolmannen taloudellisten etujen suojaan — Poikkeus, joka liittyy tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaan — Ylivoimainen yleinen etu — Kolmansien kuuleminen — Avoimuus — Uudistettuun hakemukseen ei ole vastattu määräajassa)	29
2017/C 151/37	Asia T-387/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-sanamerkki J AND JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	30
2017/C 151/38	Asia T-388/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-sanamerkki JN-JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	31
2017/C 151/39	Asia T-389/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-kuviomerkki J&JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	31
2017/C 151/40	Asia T-501/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – Alankomaat v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Tuen vähentäminen ja tuen ulkopuolelle jättäminen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen tapauksessa — Vähäinen noudattamatta jättäminen — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 1122/2009 71 artiklan 3 kohta — Todistustaakka — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteen II tulkinta)	32

2017/C 151/41	Asia T-538/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Regent University v. EUIPO – Regent’s College (REGENT UNIVERSITY) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki REGENT UNIVERSITY — Aiempi kansallinen kuviomerkki REGENT’S COLLEGE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta)	33
2017/C 151/42	Asia T-638/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki ALCOLOCK — Yhdistyneen kuningaskunnan sanamerkki ALCOLOCK — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Aiemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö)	33
2017/C 151/43	Asia T-733/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Portugali v. komissio (Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan unionin tuomioistuimen tuomion noudattamatta jättäminen — Uhkasakon maksettavaksi tuomitseminen — Riidanalaisen kansallisen toimenpiteen kumoaminen — Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämisen päättymisajankohta) . .	34
2017/C 151/44	Asia T-28/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2017 – Saksa v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Maaseudun kehittäminen — Tilusjärjestelyt ja kylien kunnostukset — Toimien valintaperusteet — Vilpittömän yhteistyön periaate — Toissijaisuus — Luottamuksensuoja — Suhteellisuus — Perusteluvollisuus)	34
2017/C 151/45	Asia T-209/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.3.2017 – Apax Partners UK v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin APAX PARTNERS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki APAX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta) . .	35
2017/C 151/46	Asia T-215/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2017 – Cop v. EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki AMPHIBIAN — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta) .	36
2017/C 151/47	Asia T-117/17: Kanne 23.2.2017 – Proximus v. neuvosto	36
2017/C 151/48	Asia T-124/17: Kanne 22.2.2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton v. EKP	37
2017/C 151/49	Asia T-161/17: Kanne 11.3.2017 – Le Pen v. parlamentti	38
2017/C 151/50	Asia T-166/17: Kanne 8.3.2017 – EKETA v. komissio	39
2017/C 151/51	Asia T-168/17: Kanne 16.3.2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. komissio	40
2017/C 151/52	Asia T-169/17: Kanne 17.3.2017 – Pethke v. EUIPO	40
2017/C 151/53	Asia T-177/17: Kanne 15.3.2017 – EKETA v. komissio	41
2017/C 151/54	Asia T-183/17: Kanne 21.3.2017 – Menta y Limón Decoración v. EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (kansallispukuista miestä esittävä kuva)	42
2017/C 151/55	Asia T-189/17: Kanne 20.3.2017 – EKETA v. komissio	43
2017/C 151/56	Asia T-190/17: Kanne 22.3.2017 – EKETA v. komissio	44

2017/C 151/57	Asia T-195/17: Kanne 27.3.2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (vaaleanpunaisen sävy) .	44
2017/C 151/58	Asia T-196/17: Kanne 27.3.2017 – Naftogaz of Ukraine v. komissio	45
2017/C 151/59	Asia T-197/17: Kanne 28.3.2017 – Abel ym. v. komissio	46
2017/C 151/60	Asia T-198/17: Kanne 29.3.2017 – EKETA v. komissio	47

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 151/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 144, 8.5.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 129, 24.4.2017

EUVL C 121, 18.4.2017

EUVL C 112, 10.4.2017

EUVL C 104, 3.4.2017

EUVL C 95, 27.3.2017

EUVL C 86, 20.3.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – A, B, C ja D v. Minister van Buitenlandse Zaken

(Asia C-158/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka (YUTP) — Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat erityiset rajoittavat toimenpiteet terrorismin torjumiseksi — Yhteinen kanta 2001/931/YUTP — Puitepätös 2002/475/YOS — Asetus (EY) N:o 2580/2001 — 2 artiklan 3 kohta — Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit (LTTE) -järjestön merkitseminen terroritekoihin osallistuneiden henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luetteloon — Tämän merkitsemisen pätevyyttä koskeva ennakkoratkaisukysymys — Yhteensopivuus kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kanssa — Terroriteon käsite — Asevoimien toiminta aseellisen selkkauksen aikana)

(2017/C 151/02)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: A, B, C ja D

Vastapuoli: Minister van Buitenlandse Zaken

Tuomiolauselma

- 1) Ei ole 9.3.1994 annettuun tuomioon TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) ja 15.2.2001 annettuun tuomioon Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) perustuvassa oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla selvää, että kumoamiskanteet, jotka pääasian valittajien kaltaisessa tilanteessa olevat henkilöt olisivat nostaneet unionin yleisessä tuomioistuimessa asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1285/2009 kumoamisesta 12.7.2010 annetusta neuvoston täytäntöönpanoasetuksesta (EU) N:o 610/2010 taikka tätä täytäntöönpanoasetusta aiemmista unionin toimista, jotka koskevat Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit (LTTE) -yhteisön merkitsemistä tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annetun neuvoston asetuksen N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun varojen jäädyttämisluetteloon, olisi otettu tutkittaviksi.

- 2) Koska ei erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettu neuvoston yhteinen kanta 2001/931/YUTP eikä asetus N:o 2580/2001 ole esteenä sille, että kansainvälisessä humanitaarisessa oikeudessa määritellyt asevoimien toimet aseellisen selkkauksen aikana ovat näissä unionin toimissa tarkoitettuja terroritekoja, se, että Tamil Eelamin vapautuksen tiikerit (LTTE) -yhteisön toimet voivat olla tällaisia toimia, ei vaikuta täytäntöönpanoasetuksen N:o 610/2010 eikä tätä täytäntöönpanoasetusta edeltäneiden, LTTE:n merkitsemistä varojen jäädyttämislupaukseen koskevien unionin toimien pätevyyyteen.

(¹) EUVL C 194, 24.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hof van Cassatie – Belgia) – Samira Achbita ja Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. G4S Secure Solutions NV

(Asia C-157/15) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä — Yrityksen työpaikkasäännöt, joissa kielletään työntekijöitä käyttämästä työpaikalla poliittisia, filosofisia tai uskonnollisia näkyviä tunnusmerkkejä — Välitön syrjintä — Ei ole — Välillinen syrjintä — Naispuoliselle työntekijälle osoitettu kielto käyttää islamilaista huivia)

(2017/C 151/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Samira Achbita ja Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Vastapuoli: G4S Secure Solutions NV

Tuomiolauselma

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan a alakohdasta on tulkittava siten, että islamilaisen huivin käyttämistä koskeva kielto, joka perustuu yksityisen yrityksen sisäiseen sääntöön, jossa kielletään kaikkien poliittisten, filosofisten tai uskonnollisten tunnusmerkkin näkyvä käyttäminen työpaikalla, ei merkitse tässä direktiivissä tarkoitettua uskontoon tai vakaumukseen perustuvaa välitöntä syrjintää.

Sen sijaan tällainen yksityisen yrityksen sisäinen sääntö voi merkitä direktiivin 2000/78 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua välillistä syrjintää, jos on osoitettu, että siinä vahvistettu näennäisesti puolueeton velvollisuus merkitsee tosiasiallisesti sitä, että tiettyyn uskontoon kuuluvat tai tietyn vakaumuksen omaavat henkilöt saatetaan erityisen epäedulliseen asemaan, paitsi jos se on puolueettomasti perusteltavissa oikeutetulla tavoitteella, kuten sillä, että työnantaja pyrkii suhteissa asiakkaisiinsa poliittiseen, filosofiseen ja uskonnolliseen neutraliteettiin, ja jos tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava.

(¹) EUVL C 205, 22.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 – Valittajana Evonik Degussa GmbH ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-162/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Kilpailu — SEUT 101 ja 102 artikla — Asetus (EY) N:o 1/2003 — 30 artikla — Komission päätös, jolla todetaan lainvastainen kartelli Euroopan vetyperoksidi- ja perboraattimarkkinoilla — Kyseisen päätöksen laajennetun ei-luottamuksellisen toisinnon julkaiseminen — Tiettyjen tietojen luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuudet — Päätös 2011/695/EU — 8 artikla — Luottamuksellisuus — Salassapitovelvollisuus — SEUT 339 artikla — Käsite ”liikesalaisuudet tai muut luottamukselliset tiedot” — Sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä koskevasta hakemuksesta peräisin olevat tiedot — Luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkääminen — Luottamuksensuoja)

(2017/C 151/04)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Evonik Degussa GmbH (edustajat: C. Steinle, C. von Köckritz ja A. Richter, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Meessen, M. Kellerbauer ja F. van Schaik)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 28.1.2015 antama tuomio Evonik Degussa v. komissio (T-341/12, EU:T:2015:51) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin totesi siinä, että kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi perustellusti, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata Evonik Degussa GmbH:n luottamuksensuojan ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteiden noudattamisen perusteella esittämiin väitteisiin komission 3.5.2006 antaman päätöksen K(2006) 1766 lopullinen (asia COMP/F/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti), joka koskee [EY] 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisen menettelyn soveltamista Akzo Nobel NV:tä, Akzo Nobel Chemicals Holding AB:tä, Eka Chemicals AB:tä, Degussa AG:tä, Edison SpA:ta, FMC Corporationia, FMC Foret SA:ta, Kemira OY:tä, L’Air Liquide SA:ta, Chemoxal SA:ta, Snia SpA:ta, Caffaro Srl:ää, Solvay SA/NV:tä, Solvay Solexis SpA:ta, Total SA:ta, Elf Aquitaine SA:ta ja Arkema SA:ta vastaan, ei-luottamuksellisen yksityiskohtaisen toisinnon suunniteltua julkaisemista vastaan.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Evonik Degussa GmbH:n esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön hylkäämisestä 24.5.2012 annettu komission päätös C(2012) 3534 final (asia COMP/38.620 – Vetyperoksidi ja perboraatti) kumotaan siltä osin kuin kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja katsoi siinä, ettei hänellä ole toimivaltaa vastata tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa mainittuihin väitteisiin.
- 4) Evonik Degussa GmbH ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 198, 15.6.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 14.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Asma Bougnaoui ja Association de défense des droits de l’homme (ADDH) v. Micropole SA, aiemmin Micropole Univers SA

(Asia C-188/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu — Uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä — Todellinen ja ratkaiseva työhön liittyvä vaatimus — Käsite — Asiakkaan toivomus siitä, ettei palveluita suorittaisi työntekijä, joka käyttää islamilaista huivia)

(2017/C 151/05)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Asma Bougnaoui ja Association de défense des droits de l'homme (ADDH)

Vastapuoli: Micropole SA, aiemmin Micropole Univers SA

Tuomiolauselma

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että työnantajan halua ottaa huomioon asiakkaan toivomukset siitä, ettei kyseisen työnantajan palveluita enää suorittaisi työntekijä, joka käyttää islamilaista huivia, ei voida pitää mainituissa säännöksessä tarkoitettuna todellisena ja ratkaisevana työhön liittyvänä vaatimuksena.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 6.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajana Polynt SpA sekä muina osapuolina New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

(Asia C-323/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 artiklan 1 alakohta — Lupa — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — Samantasoinen huoli — Sykloheksaani-1,2-dikarboksylianhydridi, cis-sykloheksaani-1,2-dikarboksylianhydridi ja trans-sykloheksaani-1,2-dikarboksylianhydridi)

(2017/C 151/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Polynt SpA (edustajat: C. Mereu ja M. Grunchard, avocats)

Muut osapuolet: New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH ja Sitre Srl (edustajat: C. Mereu ja M. Grunchard, avocats) Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere ja T. Zbihlej, avustajanaan J. Stuyck, advocaat), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: C. Schillemans ja M. Bulterman) ja Euroopan komissio (asiamiehet: D. Kukovec ja K. Mifsud-Bonnici)

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Polynt SpA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.

3) Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

4) New Japan Chemical ja REACH ChemAdvice GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA sekä muina osapuolina New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

(Asia C-324/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Asetus (EY) N:o 1907/2006 (REACH-asetus) — 57 artiklan f alakohta — Lupa — Erityistä huolta aiheuttavat aineet — Tunnistaminen — Samantasoinen huoli — Heksahydrometyyliptaalianhydridi, heksahydro-4-metyyliptaalianhydridi, heksahydro-1-metyyliptaalianhydridi ja heksahydro-3-metyyliptaalianhydridi)

(2017/C 151/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA (edustajat: C. Mereu ja M. Grunchard, avocats)

Muut osapuolet: New Japan Chemical, REACH ChemAdvice GmbH, Sitre Srl (edustajat: C. Mereu ja M. Grunchard, avocats), Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) (asiamiehet: M. Heikkilä, C. Buchanan, W. Broere ja T. Zbihlej, avustajanaan J. Stuyck, advocaat), Alankomaiden kuningaskunta (asiamies: C. Schillemans ja M. Bulterman) ja Euroopan komissio (asiamiehet: D. Kukovec ja K. Mifsud-Bonnici)

Tuomiolauselmä

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) oikeudenkäyntikulut.
- 3) Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.
- 4) New Japan Chemical ja REACH ChemAdvice GmbH vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 21.9.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang ja Stichting Woonstede sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Asia C-414/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Voimassa olevat tuet — SEUT 108 artiklan 1 kohta — Tukijärjestelmät sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöiden hyväksi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 17, 18 ja 19 artikla — Komission arviointi voimassa olevan tukijärjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille — Ehdotus aiheellisiksi toimenpiteiksi — Kansallisten viranomaisten antama sitoumus unionin oikeuden noudattamiseksi — Soveltuvuuspäätös — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — Oikeusvaikutukset)

(2017/C 151/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittajat: Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang ja Stichting Woonstede (edustajat: L. Hancher, E. Besselink ja P. Glazener, advocaten)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Noë ja P.-J. Loewenthal), Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (edustaja: M. Meulenbelt, advocaat)

Tuomiolauselma

- 1) 12.5.2015 annettu unionin yleisen tuomioistuimen määräys Stichting Woonlinie ym. vastaan komissio (T-202/10 RENV, ei julkaistu, EU:T:2015:287) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 337, 12.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 – Valittajina Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl sekä muina osapuolina Euroopan komissio, Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN)

(Asia C-415/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Voimassa olevat tuet — SEUT 108 artiklan 1 kohta — Tukijärjestelmät sosiaalisen asuntotuotantoalan yhtiöiden hyväksi — Asetus (EY) N:o 659/1999 — 17, 18 ja 19 artikla — Komission arviointi voimassa olevan tukijärjestelmän soveltuvuudesta sisämarkkinoille — Ehdotus aiheelliseksi toimenpiteeksi — Kansallisten viranomaisten antama sitoumus unionin oikeuden noudattamiseksi — Soveltuvuus päätös — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan laajuus — Oikeusvaikutukset)

(2017/C 151/09)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Valittajat: Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen ja Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (edustajat: L. Hancher, E. Besselink ja P. Glazener, advocaten)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Noë ja P.-J. Loewenthal), Belgian kuningaskunta ja Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (edustaja: M. Meulenbelt, advocaat)

Tuomiolauselma

- 1) 12.5.2015 annettu unionin yleisen tuomioistuimen määräys Stichting Woonpunt ym. vastaan komissio (T-203/10 RENV, ei julkaistu, EU:T:2015:286) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 337, 12.10.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Agenzia delle Entrate v. Marco Idiati

(Asia C-493/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — SEU 4 artiklan 3 kohta — Kuudes direktiivi — Valtiontuet — Konkurssin tehneiden luonnollisten henkilöiden velkavastuusta vapauttamista koskeva menettely (esdebitazione) — Arvonlisäverovelkoja ei voida enää periä)

(2017/C 151/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Agenzia delle Entrate

Vastapuoli: Marco Identi

Tuomiolauselmä

Unionin oikeutta ja erityisesti SEU 4 artiklan 3 kohtaa ja jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 ja 22 artiklaa ja valtioneuvoston päätöksiä on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että arvonlisäverovelat todetaan veloiksi, joita ei voida enää periä, sellaisen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön nojalla, jossa säädetään veloista vapauttamista koskevasta menettelystä, jossa tuomioistuimien voi tietyin edellytyksin todeta luonnollisen henkilön velat, joita ei ole maksettu tätä henkilöä koskeneen konkurssimenettelyn päättyessä, saataviksi, joita ei voida enää periä.

⁽¹⁾ EUVL C 406, 7.12.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Nejvyšší správní soud – Tšekki) – Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie v. Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor ja Ajvar Al Chodor

(Asia C-528/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt — Asetus (EU) N:o 604/2013 (Dublin III) — 28 artiklan 2 kohta — Säilöönotto siirtämistä varten — 2 artiklan n alakohta — Huomattava pakenemisen vaara — Objektiiiset perusteet — Lakisääteisen määritelmän puuttuminen)

(2017/C 151/11)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, odbor cizinecké policie

Vastapuolet: Salah Al Chodor, Ajlin Al Chodor ja Ajvar Al Chodor

Tuomiolauselmä

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 2 artiklan n alakohtaa ja 28 artiklan 2 kohtaa yhdessä luettuina on tulkittava siten, että niiden nojalla jäsenvaltioiden on vahvistettava yleisesti sovellettavassa sitovassa säännöksessä objektiiiset perusteet, joiden pohjalta on syytä olettaa, että kansainvälistä suojelua hakeva siirtomenettelyn kohteena oleva henkilö saattaa paeta. Tällaisen säännöksen puuttumisesta seuraa, ettei kyseisen asetuksen 28 artiklan 2 kohtaa voida soveltaa.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt College van Beroep voor het bedrijfsleven – Alankomaat) – Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV ja Vodafone Libertel BV v. Autoriteit Consument en Markt (ACM)

(Asia C-536/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — 25 artiklan 2 kohta — Numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelut — Direktiivi 2002/58/EY — 12 artikla — Tilaajaluettelot — Tilaajia koskevien henkilötietojen asettaminen saataville yleisesti saatavilla olevien numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelujen tarjoamista varten — Tilaajan suostumus — Erottelu sen mukaan, missä jäsenvaltiossa yleisesti saatavilla olevat numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelut tarjotaan — Syrjäntäkiellon periaate)

(2017/C 151/12)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV ja Vodafone Libertel BV

Vastapuoli: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Muu osapuoli: European Directory Assistance NV

Tuomiolauselmä

- 1) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/136/EY, 25 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että tässä artiklassa mainituilla pyynnöillä tarkoitetaan myös pyyntöä, jonka esittää yritys, joka on sijoittautunut eri jäsenvaltioon kuin yritykset, jotka antavat puhelinnumeroita tilaajien käyttöön, ja joka pyytää näillä yrityksillä olevia asianmukaisia tietoja yleisesti saatavilla olevien numerotiedotuspalvelujen ja puhelinluetteloiden tarjoamiseksi kyseisessä jäsenvaltiossa ja/tai muissa jäsenvaltioissa.
- 2) Direktiivin 2002/22, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2009/136, 25 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että yritys, joka antaa puhelinnumeroita tilaajien käyttöön ja jolla on kansallisen lainsäädännön nojalla velvollisuus hankkia näiden tilaajien suostumus, jotta heitä koskevia tietoja voidaan käyttää numerotiedotus- ja puhelinluettelopalvelujen tarjoamista varten, muotoilee tämän pyynnön siten, että kyseiset tilaajat ilmaiseksi näiden tietojen käyttöä koskevan suostumuksensa erikseen sen mukaan, missä jäsenvaltiossa yritykset, jotka voivat pyytää tässä säännöksessä tarkoitettuja tietoja, tarjoavat näitä palveluja.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 15.3.2017 – Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-563/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2008/98/EY — 13 ja 15 artikla — Jätteiden käsittely — Ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen — Vastuu — Kaatopaikat)

(2017/C 151/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Gavela Llopis)

Tuomiolauselma

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 13 artiklan ja 15 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että jätehuolto tapahtuu vaarantamatta ihmisten terveyttä ja vahingoittamatta ympäristöä sekä erityisesti, ettei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää, kasveja eikä eläimiä, ja että kuntaan sijoitetun jätteen käsittelystä huolehtii kyseinen kunta itse tai kauppias, jätteenkäsittelytoimia suorittava laitos tai yritys, taikka yksityinen tai julkinen jätteiden kerääjä tämän direktiivin 4 ja 13 artiklan mukaisesti, seuraavien kaatopaikkojen osalta: Torremolinos (Málaga), Torrent de S'Estret (Andratx, Mallorca), Hoya Yegua de Arriba (Yaiza, Lanzarote), Barranco de Butihondo (Pájara, Fuerteventura), La Laguna-Tiscamanita (Tuineje, Fuerteventura), Lomo Blanco (Antigua, Fuerteventura), Montaña de Amagro (Galdar, Gran Canaria), Franja Costera de Botija (Galdar, Gran Canaria), Cueva Lapa (Galdar, Gran Canaria), Colmena (Santiago del Teide, Teneriffa), Montaña Los Giles (La Laguna, Teneriffa), de Las Rosas (Güímar, Teneriffa), Barranco de Tejina (Guía de Isora, Teneriffa), Llano de Ifara (Granadilla de Abona, Teneriffa), Barranco del Carmen (Santa Cruz de La Palma, La Palma), Barranco Jurado (Tijarafe, La Palma), Montaña Negra (Puntagorda, La Palma), Lomo Alto (Fuencaliente, La Palma), Arure/Llano Grande (Valle Gran Rey, La Gomera), El Palmar – Taguluche (Hermigua, La Gomera), Paraje de Juan Barba (Alajeró, La Gomera), El Altito (Valle Gran Rey, La Gomera), Punta Sardina (Agulo, La Gomera), Los Llanillos (La Frontera, El Hierro), Faro de Orchilla (La Frontera, El Hierro), Montaña del Tesoro (Valverde, El Hierro), Arbancón (Kastilia-La Mancha), Galve de Sorbe (Kastilia-La Mancha), Hiendelaencina (Kastilia-La Mancha), Tamajón (Kastilia-La Mancha), El Casar (Kastilia-La Mancha), Cardenosa (Ávila), Miranda de Ebro (Burgos), Poza de la Sal (Burgos), Acebedo (León), Bustillo del Páramo (León), Cármenes (León), Gradefes (León), Noceda del Bierzo (León), San Millán de los Caballeros (León), Santa María del Páramo (León), Villaornate y Castro (León), Cevico de La Torre (Palencia), Palencia (Palencia), Ahigal de los Aceiteros (Salamanca), Alaraz (Salamanca), Calvarrasa de Abajo (Salamanca), Hinojosa de Duero (Salamanca), Machacón (Salamanca), Palaciosrubios (Salamanca), Peñaranda de Bracamonte (Salamanca), Salmoral (Salamanca), Tordillos (Salamanca), Basardilla (Segovia), Cabezuela (Segovia), Almaraz del Duero (Zamora), Cañizal (Zamora), Casaseca de las Chanas (Zamora), La Serratilla (Abanilla), Las Rellanas (Santomera) ja El Labradorico (Aguilas).
- 2) Espanjan kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt hof van beroep te Brussel – Belgia) – Lucio Cesare Aquino v. Belgian valtio

(Asia C-3/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin oikeus — Yksityisten oikeudet — Tilanne, jossa tuomioistuin on loukannut yksityisten oikeuksia — Ennakkoratkaisukysymykset — Asian saattaminen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi — Kansallinen tuomioistuin, joka käsittelee asian yllimpänä oikeusasteena)

(2017/C 151/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Brussel

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Lucio Cesare Aquino

Vastapuoli: Belgian valtio

Tuomiolauselmä

- 1) SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että tuomioistuimen, jonka ratkaisuihin saa kansallisen lainsäädännön mukaan hakea muutosta, ei voida katsoa olevan ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin siinä tapauksessa, että sen antamasta ratkaisusta tehtyä kassaatiovalitusta ei ole tutkittu siksi, että valittaja on luopunut valituksestaan.
- 2) Toiseen ennakkoratkaisukysymykseen ei ole tarpeen vastata.
- 3) SEUT 267 artiklan kolmatta kohtaa on tulkittava siten, että ylimpänä oikeusasteena toimiva tuomioistuin voi jättää esittämättä unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen silloin, kun kassaatiovalitus on jätetty tutkimatta tässä tuomioistuimessa käytävään menettelyyn liittyvien tutkimatta jättämistä koskevien perusteiden vuoksi, sillä edellytyksellä, että vastaavuuksiperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta noudatetaan.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesas Administratīvo lietu departaments – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. Veloserviss SIA

(Asia C-47/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto — Yhteisön tullikoodeksi — 220 artiklan 2 kohdan b alakohta — Tuontitullien kantaminen jälkitullauksin — Perusteltu luottamus — Soveltamisedellytykset — Tulliviranomaisten erehdys — Tuojan velvollisuus toimia vilpittömässä mielessä ja tarkastaa olosuhteet, joissa A-alkuperätodistus on annettu — Todistuskkeinot — Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomus)

(2017/C 151/15)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesas Administratīvo lietu departaments

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastapuoli: Veloserviss SIA

Tuomiolauselmä

- 1) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että tuoja voi tukeutua perusteltuun luottamukseen tämän säännöksen nojalla vastustaakseen tuontitullien tileihin kirjaamista jälkikäteen siten, että hän vetoaa vilpittömään mieleensä, ainoastaan silloin, kun kolme kumulatiivista edellytystä täyttyy. Ensinnäkin näiden tullien kantamatta jättämisen on pitänyt johtua toimivaltaisten viranomaisten omasta virheestä, lisäksi tämän virheen on oltava luonteeltaan sellainen, ettei vilpittömässä mielessä toiminut velan maksamisesta vastuussa ollut ole voinut kohtuudella havaita sitä, ja velan maksamisesta vastuussa olleen on pitänyt noudattaa kaikkia voimassa olevia tulli-ilmoitustaan koskevia säännöksiä. Tällainen perusteltu luottamus puuttuu erityisesti silloin, kun tuoja on jättänyt siitä huolimatta, että hänellä oli ilmeisiä syitä epäillä A-alkuperätodistuksen oikeellisuutta, ottamasta kaikkien mahdollisuuksiensa mukaisesti selvää todistuksen antamisen olosuhteista tarkistaakseen, olivatko nämä epäilyt perusteltuja. Tällainen velvollisuus ei kuitenkaan merkitse sitä, että tuoja olisi velvollinen yleisellä tavalla tarkastamaan systemaattisesti ne olosuhteet, joissa viejamaan tulliviranomaiset antoivat A-alkuperätodistuksen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida kaikkien pääasian konkreettisten seikkojen perusteella, täytyvätkö nämä kolme edellytystä tässä tapauksessa.

- 2) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2700/2000, 220 artiklan 2 kohdan b alakohdalla on tulkittava siten, että pääasian kaltaisessa asiassa Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) kertomukseen sisältyvistä tiedoista voidaan johtaa, että tuoja ei voi perustellusti vedota perusteltuun luottamukseen tämän säännöksen nojalla vastustaakseen tuontitullien tileihin kirjaamista jälkikäteen. Siltä osin kuin tällaiseen kertomukseen kuitenkin sisältyy ainoastaan kyseisen tilanteen yleinen kuvaus – minkä selvittäminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asia –, kertomus ei voi yksinään riittää sen osoittamiseen oikeudellisesti riittävällä tavalla, että nämä edellytykset tosiaankin täyttyvät kaikilta osin erityisesti viejän asian kannalta merkityksellisen menettelyn suhteen. Tällaisissa olosuhteissa on lähtökohtaisesti tuojamaan tulliviranomaisten tehtävänä esittää lisätodisteilla näyttö siitä, että se, että viejamaan tulliviranomaiset antoivat virheellisen A-alkuperätodistuksen, johtuu viejän antamasta virheellisestä selvityksestä tosiasioista. Kuitenkin silloin, kun tuojamaan tulliviranomaisten on mahdotonta esittää edellä mainittua näyttöä, tuojan on tarvittaessa todistettava, että kyseinen todistus perustuu viejän antamaan paikkansapitävään selvitykseen tosiasioista.

(¹) EUVL C 111, 29.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) v. Zürs.net Betriebs GmbH

(Asia C-138/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tekijänoikeus ja lähioikeudet tietoyhteiskunnassa — Direktiivi 2001/29/EY — Oikeus välittää teoksia yleisölle — 3 artiklan 1 kohta — Poikkeukset ja rajoitukset — 5 artiklan 3 kohdan o alakohda — Televisiolähetysten levittäminen paikallisen kaapeliverkon avulla — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään poikkeuksista välineille, joilla teokset saatetaan enintään 500 käyttäjän saataviin, ja yleisradiolähetysten edelleen lähettämiseksi kotimaassa)

(2017/C 151/16)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Handelsgericht Wien

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Vastaaja: Zürs.net Betriebs GmbH

Tuomiolauselmä

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY 3 artiklan 1 kohtaa ja kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta 9.9.1886 tehdyn Bernin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna 24.7.1971 tehdyllä Pariisin sopimuskirjalla ja sellaisena kuin se on muutettuna 28.7.1976, 11 bis artiklaa on tulkittava niin, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske kansallisen yleisradio-organisaation yleisradiolähetysten välittämistä samanaikaisesti, kokonaisuudessaan ja muuttamattomana kaapelin välityksellä kotimaassa, edellyttäen, että kyse on pelkästä välitystekniikan muodosta ja että teoksen tekijä on ottanut tämän välittämisen huomioon antaessaan luvan alkuperäiseen välittämiseen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

Direktiivin 2001/29 5 artiklaa ja erityisesti sen 3 kohdan o alakohdtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan vaatimus tekijältä saatavasta luvasta yleisölle välittämistä koskevan yksinoikeuden perusteella ei koske yleisradiolähetysten välittämistä yhteisantennijärjestelmällä, jos tässä järjestelmässä on enintään 500 käyttäjää, ja että kyseistä kansallista lainsäädäntöä on siten sovellettava kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on varmistettava.

(¹) EUVL C 222, 20.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 16.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Commissione Tributaria Provinciale di Torino – Italia) – Bimotor SpA v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

(Asia C-211/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Verotuksen neutraalisuuden periaate — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään kiinteästä enimmäismäärästä, jolla rajoitetaan arvonlisäverosaatavan tai liikaa maksetun veron palauttamista tai korvaamista)

(2017/C 151/17)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bimotor SpA

Vastaaja: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale II di Torino

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.7.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/45/EU, 183 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan tiettyjen arvonlisäverosaatavien palauttaminen rajoitetaan kunkin verokauden osalta määritettyyn enimmäismäärään, jos kansallisessa oikeudessa säädetään, että verovelvollisella on joka tapauksessa mahdollisuus saada arvonlisäverosaatava kokonaan takaisin kohtuullisessa määräajassa.

(¹) EUVL C 251, 11.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.3.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – FlibTravel International SA ja Léonard Travel International SA v. AAL Renting SA ym.

(Asia C-253/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 96 artikla — Sovellettavuus — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa asettaa käytettäväksi yksittäisiä paikkoja ajoneuvoissa — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa määrittää etukäteen määränpäättään — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan taksipalvelut eivät saa pyydystellä asiakkaita)

(2017/C 151/18)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles

Pääasian asianosaiset

Valittajat: FlibTravel International SA ja Léonard Travel International SA

Vastapuolet: AAL Renting SA, Haroune Tax SPRL, Saratax SCS, Ryad SCRI, Taxis Bachir & Cie SCS, Abdelhamid El Barjaji, Abdelouahab Ben Bachir, Sotax SCRI, Mostapha El Hammouchi, Boughaz SPRL, Sahbaz SPRL, Jamal El Jelali, Mohamed Chakir Ben Kadour, Taxis Chalkis SCRL, Mohammed Gheris, Les délices de Fes SPRL, Abderrahmane Belyazid, E.A.R. SCS, Sotrans SPRL, B.M.A. SCS, Taxis Amri et Cie SCS, Aramak SCS, Rachid El Amrani, Mourad Bakkour, Mohamed Agharbiou, Omar Amri, Jmili Zouhair, Mustapha Ben Abderrahman, Mohamed Zahyani, Miltotax SPRL, Lextra SA, Ismael El Amrani, Farid Benazzouz, Imad Zoufri, Abdel-Ilah Bokhamy, Ismail Al Bouhali, Bahri Messaoud & Cie SCS, Mostafa Bouzid, BKN Star SPRL, M.V.S. SPRL, A.B.M.B. SCS, Imatrans SPRL, Reda Bouyaknouden, Ayoub Tahri, Moulay Adil El Khatir, Redouan El Abboudi, Mohamed El Abboudi, Bilal El Abboudi, Sofian El Abboudi, Karim Bensbih, Hadel Bensbih, Mimoun Mallouk, Abdellah El Ghaffouli ja Said El Aazzoui

Tuomiolauselmä

SEUT 96 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei sitä sovelleta pääasiassa kyseessä olevien kaltaisiin taksiliikennöitsijöille määrättyihin rajoituksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 18.7.2016.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt
28.11.2016 – Giovanna Judith Kerr v. Fazenda Pública**

(Asia C-615/16)

(2017/C 151/19)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Giovanna Judith Kerr

Vastapuoli: Fazenda Pública

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 135 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 15 artiklan 2 kohdassa säädettyä vapautusta koskevaa järjestelmää tulkittava siten, että sen piiriin kuuluvat ainoastaan tehtyjen kiinteän omaisuuden käyttöoikeuksia koskevien kauppasopimusten osapuolet, vai voidaanko sitä tulkita myös niin, että se käsittää vastaavasti myös valittajan harjoittaman toiminnan, joka koostuu asiakkaiden hankkimisesta ja palveluiden myynninedistämisestä sen takaamiseksi, että palveluita myyvä yritys saa toteutettua kyseisen kaupan, noudattaen etukäteen vahvistettuja ohjeita sekä alennuksia ja mainoslahjoja koskevia rajoituksia?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006. L 347, s. 1).

**Valitus, jonka Birkenstock Sales GmbH on tehnyt 19.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (viides
jaosto) asiassa T-579/14, Birkenstock Sales v. EUIPO, 9.11.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia C-26/17 P)

(2017/C 151/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Birkenstock Sales GmbH (edustajat: C. Menebröcker, Rechtsanwalt ja V. Töbelmann, Rechtsanwältin)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 antama tuomio (asia T-579/14) kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne
- ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään
- EUIPO velvoitetaan korvaamaan unionin tuomioistuimen, unionin yleisen tuomioistuimen ja valituslautakunnan menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2016 asiassa T-579/14 antama tuomio, joka koskee kansainvälistä tavaramerkkiä nro 1132742, kumotaan siltä osin kuin sillä hylättiin valittajan kanne, ja että ensimmäisessä oikeusasteessa unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt, niitä tavaroita koskevat vaatimukset, joiden osalta valittajan kanne hylättiin, hyväksytään.
- 2) Valittaja väittää aluksi, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu sen vuoksi, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi virheellisesti kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevia periaatteita menettelyn kohteena olevaan kansainväliseen tavaramerkkiin. Valittaja väittää myös, ettei unionin yleinen tuomioistuin, kun se arvioi kansainvälistä tavaramerkkiä kolmiulotteista tavaramerkkiä koskevien periaatteiden mukaan, määrittänyt kyseessä olevia tavaroita koskevaa "alan yleistä käytäntöä ja tapaa", ja että se sovelsi kansainvälisen tavaramerkin kokonaisvaikutelman arvioinnissa tiukempia perusteita kuin Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty perusteet.
- 3) Lisäksi valittaja väittää, että ensimmäisessä oikeusasteessa annettu tuomio on ristiriitainen siltä osin kuin siinä todetaan, että merkin erottamiskyky on todettava merkin itsensä perusteella, mutta otetaan huomioon käyttökysymykset ja viitataan sen kysymyksen osalta, voidaanko merkkiä käyttää samanaikaisesti kaksi- ja kolmiulotteisesti, aiempaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomioon.
- 4) Valittaja väittää vielä, että tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla siltä osin kuin tuomiossa todetaan, ettei EUIPO ole velvollinen esittämään näyttöä näkemyksestään, jonka mukaan kansainvälinen tavaramerkki ei poikkea huomattavasti alalla yleisesti käytetyistä muodoista, sillä valituslautakunta nojautui kyseisten tavaroiden kaupan yleisestä käytännön kokemuksesta seuraaviin seikkoihin, jotka jokaisen on mahdollista tuntea.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Valitus, jonka Apcoa Parking Holdings GmbH on tehnyt 23.1.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15, Apcoa Parking Holdings v. EUIPO, 8.11.2016 antamasta määräyksestä

(Asia C-32/17 P)

(2017/C 151/21)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Apcoa Parking Holdings GmbH (edustaja: asianajaja A. Lohmann)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) 8.11.2016 yhdistetyissä asioissa T-268/15 ja T-272/15 antaman tuomion;
- kumoaa EUIPO:n (aikaisemmin SMHV) neljännen valituslautakunnan 25.3.2015 valitusmenettelyissä R 2061/2014-4 ja R 2063/2014-4 tekemät päätökset;
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan mukaan määräystä annettaessa on tapahtunut menettelyvirhe (ensimmäinen valitusperuste). Tämän vuoksi sillä rikotaan unionin oikeutta. Unionin tuomioistuin ei ole ottanut huomioon olennaisia tosiseikkoja (toinen valitusperuste). Se on vääristellyt tosiseikkoja (kolmas valitusperuste). Määräys on Euroopan unionin tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevan periaatteen vastainen.

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut kanteen suullista käsittelyä toimittamatta kantajan nimenomaisesta pyynnöstä huolimatta.

Tällaisen käsittelyn toimittaminen ei ollut turhaa, sillä kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästi puuttuneet eikä se ollut selvästi perusteeton. Määräystä annettaessa on siis tapahtunut menettelyvirhe.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeutta. Päinvastoin kuin unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisussa katsotaan, yksikään asetuksen N:o 207/2009⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista kieltäytymisperusteista ei ole esteenä riidanalaisten tavaramerkkien rekisteröinnille. Kyseiset merkit eivät ole kuvailevia merkintöjä.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon asian kannalta merkityksellisiä tosiseikkoja. Se on katsonut, että Yhdistyneen kuningaskunnan yleisölle englanninkielinen sana "Parkway" tarkoittaa rautatieaseman pysäköintialuetta. Se ei kuitenkaan tältä osin ole ottanut huomioon, että Ison Britannian tavaramerkkiviranomainen oli jopa istunnossa jo nimenomaisesti käsitellyt tätä kysymystä ja että tämä oli perinpohjaisen tutkimuksen päätteeksi katsonut, ettei merkintä ollut kuvaileva. Kun kyseistä sanaa käytetään yksinään, kuten mainitussa tavaramerkissä, sillä ei ole sitä merkitystä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on sille antanut. Samanlaisten "Parkway"-tavaramerkkien rekisteröintejä ollaan parhaillaan laajentamassa kansainvälisiksi tavaramerkeiksi useissa jäsenvaltioissa (mm. Irlannissa) ja niitä on haettu rekisteröitäviksi kansallisiksi tavaramerkeiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut tätä huomioon todeten pelkästään, etteivät kansalliset päätökset lähtökohtaisesti sido sitä. Se ei tältä osin ole ottanut huomioon, ettei se seikka, ettei se ole tällä tavoin sidottu, vapauta sitä kaikkien asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen tutkimis- ja arviointivelvollisuudesta. Samanlaisten tavaramerkkien kansalliset rekisteröinnit sen kielialueen jäsenvaltioissa, josta riidanalainen ilmaisu on peräisin, ovat joka tapauksessa asian kannalta merkityksellisiä tosiseikkoja. Niiden huomiotta jättäminen on oikeudellinen virhe.

Kolmas valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on päätellyt sanan "Parkway" merkityksellisenä pitämänsä merkityksen kahden sanakirjalähteen perusteella. Se on kuitenkin esittänyt nämä epätäydellisesti ja vääristellen. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon sitä, ettei kyseisistä lähteistä voida päätellä erikseen esitetyn sanan "Parkway" yleistä merkitystä siten kuin se on päätöksensä perusteluissa tehnyt. Tämä ilmenee yksityiskohtaisesti myös Yhdistyneen kuningaskunnan tavaramerkkiviranomaisten päätöksestä, joka koski tavaramerkin suojelukelpoisuutta sen alueella. Kyseiset viranomaiset tulivat siihen lopputulokseen, ettei tietyin sanan sanakirjassa ilmoitettu merkitys ollut esteenä tavaramerkki-suojalle. Jos unionin yleinen tuomioistuin olisi asianmukaisesti arvioinut näitä lähteitä, se olisi päättynyt samaan lopputulokseen. Tosiseikkojen vääristely on sekin oikeudellinen virhe.

Neljäs valitusperuste: määräyksellä rikotaan Euroopan unionin tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevaa periaatetta. Vaikkei yhdessäkään jäsenvaltiossa ole olemassa ehdotonta kieltäytymisperustetta rekisteröinnille, unionin yleinen tuomioistuin on estänyt valittajaa saamasta tavaramerkeilleen yhtenäistä suojaa Euroopan unionissa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto) (EUVL L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 10.2.2017 – Jonathan Heintges v. German Wings GmbH

(Asia C-74/17)

(2017/C 151/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jonathan Heintges

Vastaaja: German Wings GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- I. Onko asetuksen N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä mainittu lisäkorvaus kattaa vain oikeuden sellaisiin korvauksiin, jotka perustuvat asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääviin vaatimuksiin?
- II. a. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko asetuksen N:o 261/2004 8 artiklaa tulkittava siten, että lentomatkustaja saa tämän säännöksen perusteella siinä tapauksessa, ettei lentoyhtiö tarjoa kyseisen artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä palveluja, oikeuden erillisen korvausvaatimuksen esittämiseen mainittujen palvelujen suorittamatta jättämisen vuoksi ja jos näin on, kattaako tämä oikeus myös lentomatkustajan itsensä järjestämästä muunlaisesta kuljetuksesta määränpäähensä aiheutuneiden kulujen korvaamisen?
- aa. Jos a kohtaan vastataan myöntävästi, sovelletaanko lentomatkustajan itsensä järjestämää korvaavaa kuljetusta koskevaan korvaukseen asetuksen N:o 261/2004 12 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaista vähentämistä?
- b. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja kansallinen oikeus sisältää sääntelyn, jonka mukaan lentomatkustajalla on oikeus asetuksen N:o 261/2004 8 artiklan mukaisen velvoitteen noudattamatta jättämisen vuoksi vaatia lentoyhtiötä korvaamaan hänelle sen vuoksi aiheutuneet kulut, että hän on itse hoitanut korvaavan kuljetuksen, sovelletaanko tähän kansallisen oikeuteen perustuvaan korvaukseen kyseisen asetuksen 12 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaista vähentämistä?
- c. Jos asetuksen N:o 261/2004 12 artiklan 1 kohdan toisen virkkeen mukaista vähentämistä sovelletaan joko kysymykseen II.a. tai II.b. annettavan vastauksen mukaan, onko 12 artiklaa tulkittava siten, että vähentäminen suoritetaan automaattisesti ilman, että korvausvelvollisen osapuolen on vaadittava sitä?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja komission asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Valitus, jonka Fiesta Hotels & Resorts, S.L. on tehnyt 9.2.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-217/15, Fiesta Hotels & Resorts v. EUIPO – Residencial Palladium Palace Ibiza Resort & Spa, 30.11.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-75/17 P)

(2017/C 151/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Fiesta Hotels & Resorts, S.L. (edustaja: J.-B. Devaureix ja J. C. Erdozain López, abogados)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Residencia Palladium S.L.

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen 30.11.2016 asiassa T-217/15 antama tuomio on kumottava kokonaisuudessaan
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt vaatimukset on hyväksyttävä kokonaisuudessaan
- vastapuoli ja väliintulija on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Ensimmäisellä valitusperusteella väitetään, että riidanalaisessa päätöksessä on oikeudellinen virhe, kun siinä katsotaan, että yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ (jäljempänä asetus) 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu paikallista laajempaa vaikutusaluetta koskeva vaatimus voi täytyä muutenkin kuin sen maantieteellisen ulottuvuuden perusteella, jossa tavaramerkin, johon asiassa vedotaan, haltija harjoittaa toimintaansa. Tällainen tulkinta on valittajan mukaan sekä ilmaisun ”paikallinen” sanamuodonmukaisen merkityksen että asetuksen 8 artiklan 4 kohdan tarkoituksen vastainen. Valituksenalaisessa tuomiossa tehtiin mainittu oikeudellinen virhe, koska rekisteröimättömän kaupallisen nimen paikallista laajempi ulottuvuus todettiin Espanjaa koskemattomien asiakirjojen perusteella.

Toisaalta valittajan mukaan siitä, että majoitusliikkeen, jonka nimeämiseksi tavaramerkkiä tai kaupallista nimeä käytetään, palvelut suoritetaan kansainväliselle yleisölle, ei voida päätellä, että merkin käyttö olisi paikallista laajempaa.

Niinpä tuomiossa omaksuttu päätelmä paikallista laajempaa vaikutusaluetta koskevan vaatimuksen täyttymisestä on valittajan mukaan asetuksen 8 artiklan 4 kohdan tarkoituksen vastainen. Tuomiossa myönnetään näin ollen, ettei kyseinen kaupalliseen nimeen, jonka perusteella vastustetaan tavaramerkin unionin tavaramerkiksi rekisteröimistä, sovellettava edellytys riipu sitä käyttävän majoitusliikkeen toiminnan paikallisuudesta vaan ”sen asiakaskunnan maantieteellisestä jakaumasta tai maineesta, joka sillä on yleisön keskuudessa kansallisesti tai jopa kansainvälisesti”. Näin tuomiossa poiketaan asetuksen 8 artiklan 4 kohdan rajoittavasta tarkoituksesta, koska siitä voidaan päätellä, että paikallisuus ylittyy pelkästään sillä, että rekisteröimättömä merkkiä käytetään internetissä, ja käsiteltävän asian tilanteesta myös sillä, että kyseisen majoitusliikkeen asiakaskunta on kansainvälinen.

- 2) Toisella valitusperusteella väitetään, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä katsotaan, ettei asetuksen 8 artiklan 4 kohdassa ja Espanjassa voimassa olevan tavaramerkeistä 7.12.2001 annetun lain 9 §:n 1 momentin d kohdassa edellytetä rekisteröimättömän merkin, johon asiassa vedotaan, olevan yleisesti tunnettu, kun taas tätä koskevassa Espanjan oikeuskäytännössä on pääosin katsottu täysin päinvastaisesti, ettei pelkkä merkin käyttäminen riitä vaan käyttämisen on lisäksi oltava yleisesti tunnettua huomattavassa osassa Espanjaa.
- 3) Kolmas valitusperuste perustuu siihen, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe, koska siinä katsottiin tuomion LAGUIOLE (37 kohta) perusteella, että asetuksen 8 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, vaikka kyseistä tuomiota ei voida edes soveltaa nyt käsiteltävään asiaan, jossa tulkitaan Espanjan oikeutta eikä Ranskan oikeutta, josta tuomiossa Laguiole oli kyse, ja vaikka valittaja on vedonnut Espanjan Tribunal Supremón tuomioihin, joissa on selkeästi katsottu, ettei rekisteröimättömän kaupallisen nimen perusteella voida estää myöhemmän tavaramerkin käyttöä, ellei vastapuoli vetoa tällaisessa yhteydessä lakiin vilpillisestä kilpailusta, jota valittaja ei myönnä rikkoneensa.
- 4) Lopuksi valittaja väittää neljännellä valitusperusteella, että valituksenalaisessa tuomiossa on oikeudellinen virhe Espanjan tavaramerkkilain mukaisen käsitteen ”riidanalaisen tavaramerkkien kaltaiset tavaramerkit” tulkinnassa ja erityisesti että valituksenalaisessa tuomiossa tehtiin asetuksen 65 artiklaa koskeva oikeudellinen virhe.

Valittaja väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa tehtiin oikeudellinen virhe, sillä asetuksen 65 artiklassa ei suppeasti tulkittuna estetä tutkimasta tarkasteltavana olevaa oikeuskysymystä asianosaisten esittämien oikeudellisten seikkojen valossa. Toisin kuin tuomiossa katsotaan, valittajan tarkoituksena ei ollut muuttaa tosiseikastoa siitä, millaisena valituslautakunta otti sen huomioon, vaan ainoastaan esittää oikeudellinen peruste, jolla osoitetaan muutoksenhaun kohteena olevaa EUIPO:n päätöstä rasittava oikeudellinen virhe.

Valittaja vetoaa iura novit curia -periaatteeseen, jonka mukaan tuomioistuin soveltaa ratkaisun antaessaan asianmukaisina pitämiään oikeussääntöjä sekä muuttaa asianosaisten vaatimusten perusteena olevia oikeudellisia perusteita silloin, kun ratkaisun perusteluna ovat asianosaisten esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat, muuttamatta kuitenkaan vaatimuksen perustetta tai oikeudellista kysymystä. Tältä osin unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt arvioida valittajan väitteet, sillä muutoin tämän puolustautumisoikeuksia rajoitetaan ja yksityisoikeudellisia oikeuksia loukataan.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 78, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Înalta Curte de Casație și Justiție (Romania) on esittänyt 13.2.2017 – SC Petrotel Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu v. Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice

(Asia C-76/17)

(2017/C 151/24)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittajat: SC Petrotel Lukoil SA ja Maria Magdalena Georgescu

Vastapuolet: Ministerul Economiei, Ministerul Energiei ja Ministerul Finanțelor Publice

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 30 artikla esteenä tulkinnalle, jonka mukaan on niin, että mikäli verovelvollinen on tosiasiaa vastannut vaikutukseltaan vastaavasta maksusta, se voi vaatia maksetun summan palauttamista, vaikka kansallisessa lainsäädännössä maksun maksumekanismi on suunniteltu siten, että maksu vyörytetään eurooppalaiselle kuluttajalle?
- 2) Onko vaikutukseltaan vastaavana maksuna perittyjen summien palauttaminen siinä tapauksessa, että verovelvollinen on tosiasiallisesti vastannut niistä (siirtämättä niitä kuluttajalle), unionin oikeuden säännösten mukaista?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 23.2.2017 – Rafael Ramón Escobedo Cortés v. Banco de Sabadell SA

(Asia C-94/17)

(2017/C 151/25)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Rafael Ramón Escobedo Cortés

Vastapuoli: Banco de Sabadell SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko direktiivin 93/13 ⁽¹⁾ 3 artikla [yhdessä sen liitteessä olevan 1 kohdan e alakohdan] kanssa sekä 4 artiklan 1 kohta esteenä oikeuskäytännölle, jossa todetaan, että lainasopimuksen, jossa viivästyskorkokanta on vahvistettu siten, että siitä aiheutuu yli 2 prosentin korotus sopimuksessa vahvistettuun pääomalle maksettavaan vuosittaiseen korkoon, merkitsee suhteettoman suuren korvauksen vaatimista kuluttajalta, joka ei ole määrääjässä noudattanut maksuvelvollisuuttaan, ja on näin ollen kohtuuton?

- 2) Ovatko direktiivin 93/13 3 artikla [sen liitteessä olevan 1 kohdan e alakohdan] kanssa ja 4 artiklan 1 kohta, 6 artiklan 1 kohta sekä 7 artiklan 1 kohta esteenä oikeuskäytännölle, jossa lainasopimuksen viivästyskorkoehdon kohtuuttomuutta todettaessa kohtuuttomuuden katsotaan muodostuvan korotuksesta, joka kyseisestä korosta aiheutuu suhteessa pääomalle maksettavaan korkoon, koska sen seurauksena on "suhteettoman suuren korvauksen vaatiminen kuluttajalta, joka ei ole täyttänyt velvollisuuksiaan", ja vahvistetaan, että kohtuuttomaksi toteamisen seurauksena on oltava mainitun korotuksen poistaminen kokonaan siten, että korkoa kertyy ainoastaan pääomalle lainan takaisinmaksuun asti?
- 3) Jos vastaus toiseen kysymykseen on myöntävä, onko kohtuuttoman viivästyskorkokannan sisältävän ehdon pätemättömäksi toteamisella, jotta tämä olisi yhteensopiva direktiivin 93/13 kanssa, oltava muitakin vaikutuksia, kuten se, että koron, niin pääomalle maksettavan koron kuin viivästyskoron, kertyminen estetään kokonaan tilanteissa, joissa lainanottaja ei täytä velvollisuuttaan maksaa lainanlyhennyksiä sopimuksessa määrättyinä eräpäivinä, vai se, että lakisääteistä korkoa kuitenkin kertyy?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt
22.2.2017 – Gardenia Vernaza Ayovi v. Consorci Sanitari de Terrassa**

(Asia C-96/17)

(2017/C 151/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Gardenia Vernaza Ayovi

Vastaaja: Consorci Sanitari de Terrassa

Ennakkoratkaisukysymykset

Kun työntekijän, jonka katsotaan olevan julkishallintoon toistaiseksi voimassa olevassa muttei vakituudessa palvelussuhteessa, irtisanominen työntekijästä johtuvista syistä on riitautettu,

- 1) kuuluvatko asianomaisen oikeusjärjestyksen mukaiset oikeudelliset seuraukset ja erityisesti julkisiin virkamiehiin ja toimihenkilöihin sovellettavista perussäännöistä annetun lain konsolidoidun tekstin hyväksymisestä 30.10.2015 annetun asetuksen 5/2015 (Real Decreto Legislativo 5/2015 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto Básico del Empleado Público) 96 §:n 2 momentissa säädetty seuraukset siitä, että työntekijästä johtuvista syistä toteutettu irtisanominen todetaan lainvastaiseksi, Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (¹) [liitteessä olevan puitesopimuksen] 4 lausekkeen 1 kohdassa tarkoitetun käsitteen "työehdot" soveltamisalaan?
- 2) Onko julkisiin virkamiehiin ja toimihenkilöihin sovellettavista perussäännöistä annetun lain konsolidoidun tekstin hyväksymisestä 30.10.2015 annetun asetuksen 5/2015 96 §:n 2 momentissa säädetyn kaltaista tilannetta, jossa julkishallintoon vakituudessa palvelussuhteessa oleva työntekijä, jonka irtisanominen työntekijästä johtuvista syistä on todettu perusteettomaksi eli lainvastaiseksi, on aina otettava takaisin palvelukseen, kun taas toistaiseksi voimassa olevassa tai tilapäisessä palvelussuhteessa oleva työntekijä, joka toimii samoissa tehtävissä kuin vakituinen työntekijä, voidaan olla ottamatta takaisin palvelukseen, jos hänelle maksetaan korvaus, pidettävä Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY [liitteessä olevan puitesopimuksen] 4 lausekkeen 1 kohdan perusteella syrjivänä?
- 3) Voitaisiko edellisessä kysymyksessä tarkoitettua erilaista kohtelua pitää tässä tapauksessa perusteltuna, jos sitä ei tarkasteltaisi kyseisen direktiivin vaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklan valossa?

(¹) EYVL 1999, L 175, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de Contas (Portugali) on esittänyt 28.2.2017 – Secretaria Regional de Saúde dos Açores v. Ministério Público

(Asia C-102/17)

(2017/C 151/27)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de Contas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Secretaria Regional de Saúde dos Açores

Vastapuoli: Ministério Público

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU ⁽¹⁾ 58 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kuvatuunkaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle (29.12.2015 annetun alueellisen asetuksen nro 27/2015/A 40 §:n 3 momentti ja 5 momentin c kohta), jossa sallitaan se, että edellytykseksi julkista hankintaa koskevaan tarjouskilpailuun hyväksymiselle voidaan asettaa sellainen maantieteellinen peruste, että tarjoajan on pitänyt aikaisemmin toteuttaa kolme urakkaa samalla itsehallintoalueella?

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 94, s. 65.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 8.3.2017 – Teva UK Limited, Accord Healthcare Limited, Lupin Limited, Lupin Europe Limited ja Generics (UK) Limited (joka toimii toiminimellä Mylan) v. Gilead Sciences Inc.

(Asia C-121/17)

(2017/C 151/28)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court of Justice, Chancery Division, Patents Court

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Teva UK Limited, Accord Healthcare Limited, Lupin Limited, Lupin Europe Limited ja Generics (UK) Limited (joka toimii toiminimellä Mylan)

Vastaaja: Gilead Sciences Inc.

Ennakkoratkaisukysymys

Mitä perusteita on sovellettava sen ratkaisemiseksi, suojaako tuotetta voimassa oleva peruspatentti asetuksen N:o 469/2009 ⁽¹⁾ 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla?

⁽¹⁾ Lääkkeiden lisäsuojatodistuksesta 6.5.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EY) N:o 469/2009 (EUVL 2009, L 152, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (Irlanti) on esittänyt 9.3.2017 – David Smith v. Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland ja Attorney General

(Asia C-122/17)

(2017/C 151/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal

Pääasian asianosaiset

Kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa: David Smith

Vastaajat ensimmäisessä oikeusasteessa: Patrick Meade, Philip Meade, FBD Insurance plc, Ireland ja Attorney General

Ennakkoratkaisukysymykset

Silloin, kun

- i) asian kannalta merkityksellisissä kansallisen lain säännöksissä säädetään pakollisen liikennevakuutuksen osalta niiden henkilöiden poissulkemisesta, joita varten ei ole kiinteitä istuimia konevoimaisessa ajoneuvossa
- ii) asian kannalta merkityksellisen vakuutussopimuksen mukaan vakuutusturva koskee vain kiinteillä istuimilla matkustavia matkustajia ja tämä vakuutussopimus oli tosiasiallisesti kansallisen lain mukaan hyväksytty vakuutus onnettomuuden tapahtuma-ajankohtana
- iii) asian kannalta merkitykselliset kansalliset säännökset, joissa säädetään tästä poissulkemisesta, on jo todettu unionin oikeuden vastaisiksi tämän tuomioistuimen aikaisemmassa tuomiossa (asia C-356/05, Farrell v. Whitty), ja näin ollen on edellytetty, että niitä ei sovelleta, ja
- iv) kansallisten säännösten sanamuoto on sellainen, että se ei mahdollista Euroopan unionin oikeuden vaatimusten mukaista tulkintaa,

ja yksityisten osapuolten ja yksityisen vakuutusyhtiön välisessä oikeusriidassa, joka koskee vuonna 1999 tapahtunutta liikenneonnettomuutta, jossa matkustaja, joka ei matkustanut kiinteällä istuimella, sai vakavia vammoja, kansallinen tuomioistuin liitti asianosaisten suostumuksin yksityisen vakuutusyhtiön ja valtion vastaajiksi, onko kansallinen tuomioistuin silloin, kun se jättää soveltamatta asian kannalta merkityksellisiä kansallisia säännöksiä, myös velvollinen jättämään soveltamatta liikennevakuutussopimukseen sisältyvää poissulkevaa lauseketta, joka oli tuolloin voimassa, taikka muutoin estämään vakuuttajaa vetoamasta kyseiseen lausekkeeseen, jotta vammautunut uhri olisi sitten voinut vaatia korvausta suoraan vakuutusyhtiöltä tämän vakuutuksen perusteella? Vaihtoehtoisesti merkitsisikö tämä lopputulos pohjimmiltaan eräänlaista direktiivin horisontaalista välitöntä vaikutusta yksityiseen osapuoleen nähden tavalla, joka on kielletty Euroopan unionin oikeudessa?

Kanne 10.3.2017 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-127/17)

(2017/C 151/30)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Hottiaux ja W. Mölls)

Vastaaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista 25.7.1996 annetun neuvoston direktiivin 96/53/EY⁽¹⁾ 3 ja 7 artiklan sekä direktiivin liitteessä I olevan 3.1 ja 3.4 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vaatinut kuljetusyrityksiltä erityistä lupaa käyttää eräitä teitä, ja
- velvoittaa Puolan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii Puolan tasavaltaa siitä, että ajoneuvojen, jotka ovat suurinta sallittua akselipainoa – joka on direktiivin 96/53 liitteessä I säädetty 10 tonniin (muu kuin vetävä akseli) ja 11,5 tonniin (vetävä akseli) – koskevien vaatimusten mukaisia, liikennöintiä on rajoitettu lähes 97 prosentilla Puolassa sijaitsevilla julkisilla teillä, millä rikotaan mainitun direktiivin 3 artiklaa. Edellä mainittu rajoitus on seurausta seuraavan kahden seikan yhteisvaikutuksesta:

- 1) ajoneuvojen, joiden suurin sallittu akselipaino on 11,5 tonnia, liikennöinti on sallittua ainoastaan teillä, jotka kuuluvat Euroopan laajuisiin liikenneverkkoihin (TEN-T), ja eräillä muilla kansallisilla teillä (julkisista teistä annetun lain 41 §:n 2 momentti)
- 2) muilla teillä liikennöintiä varten vaaditaan erityislupa (liikennelain 64 § ja sitä seuraavat pykälät).

Komissio moittii Puolan tasavaltaa myös siitä, että se on tulkinnut virheellisesti direktiivin 96/53 7 artiklaa. Puolan tasavallan näkökannan mukaan mainitussa säännöksessä sallitaan jäsenvaltioiden poikkeavan direktiivin 3 artiklassa säädetystä yleisperiaatteesta rajoittamalla sellaisten ajoneuvojen liikennöintiä, joiden akselipaino vetävällä akselilla ylittää 11,5 tonnia. Vaikka mainitun 7 artiklan toisessa kohdassa esitetäänkin nimenomaisia esimerkkejä paikoista, joissa liikennöintiä voidaan rajoittaa kansallisilla säännöksillä (kaupunkien keskustat, pienet kylät tai erityisen luonnonarvon omaavat paikat), kyseinen säännös koskee ainoastaan rajoituksia eräillä teillä tai teiden eräillä paikoilla. Komission mukaan jäsenvaltio ei voi pätevästi vedota poikkeusmahdollisuuksiin kattaakseen lähes 97 prosenttia tieverkostostaan.

Liikennelain 64 §:n 1 momentissa⁽²⁾ säädetään lisäksi, että TEN-T verkostoon kuulumattomilla teillä – eli 97 prosentilla julkisen tieverkon kattamista teistä – liikennöimiseksi kyseisten ajoneuvojen omistajien on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta erityislupaa ja saatava tällainen lupa, mistä aiheutuu seuraavia vaikeuksia:

- monimutkaisia hallinnollisia muodollisuuksia, jotka edellyttävät yhteydenpitoa useisiin hallintoviranomaisiin
- luvan maantieteellinen voimassaoloalue on rajoitettu, minkä vuoksi kuljetusyhtiöt joutuvat yleensä hakemaan useita lupia kullekin ajoreitille
- luvan saamiseen kuluu aikaa ja siitä aiheutuu kustannuksia.

Edellä mainitun liikennelain 64 §:n 2 momentin mukaan IV-luokan lupaa kansallisten teiden käyttämiseksi ajoneuvoilla, joiden akselipaino vetävällä akselilla ylittää 11,5 tonnia, ei voida myöntää jaetun kuorman kuljettamiseksi.

Direktiivissä 96/53 ei sallita edellä kuvatus kaltaisia esteitä ja vaikeuksia ajoneuvojen vapaan liikkuvuuden alueella. Yhtiö, joka ei noudata mainittuja edellytyksiä, määrätään liikennöintikieltoon. Kuvatunkaltainen lainsäädäntö on direktiivin 96/53 3 artiklan vastainen, koska mainitussa artiklassa todetaan, että ”jäsenvaltiot eivät saa kieltää ajoneuvon käyttöä alueellaan kansainvälisessä liikenteessä, jos ajoneuvo on liitteessä I määriteltyjen raja-arvojen mukainen”.

⁽¹⁾ EYVL 1996, L 235, s. 59.

⁽²⁾ Puolan tasavallan parlamentin puhemiehen 30.8.2012 esittämä lausunto liikennelain konsolidoidun version hyväksymiseksi, Dziennik Ustaw 2012, kohta 1137.

Kanne 10.3.2017 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto**(Asia C-128/17)****(2017/C 151/31)***Oikeudenkäyntikieli: puola***Asianosaiset***Kantaja:* Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)*Vastaajat:* Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin*

- kumoaa tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta 14.12.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) N:o 2016/2284 ⁽¹⁾
- toissijaisesti kumoaa kyseisen direktiivin osittain siltä osin kuin se koskee kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamista vuodesta 2030 alkaen
- velvoittaa Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Puolan tasavalta esittää riidanalaisen direktiivin osalta seuraavat oikeudelliset perusteet:***1. Vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen (SEU 4 artiklan 3 kohta).**

Vastaajana olevat toimielimet eivät ole työskennelleet riidanalaista direktiiviä antaessaan avoimesti, ja ne ovat kohdelleet jäsenvaltioita eri tavalla ja asettaneet yksinomaan erälle jäsenvaltioille lisävähennysvelvoitteita, jotka eivät ole perusteltuja kustannustehokkuuteen liittyvistä syistä tai velvoitteiden jakamista koskevaa menetelmää varten vahvistettujen oletusten johdosta. Se, että Puolalle (ja kahdelle muulle jäsenvaltiolle) on asetettu – ennen kuin asiasta on päästy lopullisesti yhteisymmärrykseen Euroopan parlamentin kanssa – uusia päästövähennystasoja, joilla pyritään täyttämään kunnianhimoisempi yleinen päästötaso, on johtanut siihen, että Puola on suljettu näennäisesti pois neuvotteluista, joissa määritettiin kansallisten päästövähennysvelvoitteiden lopullinen muoto vuodesta 2030 alkaen.

Vastaajana olevat toimielimet ovat lisäksi ottaneet Puolalta pois mahdollisuuden tutkia tosiasiallisesti Puolaa koskevat tiedot, joita käytettiin perustana kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiselle vuodesta 2030 alkaen, ja ne ovat loukanneet näin Puolan oikeutta siihen, että sen kanta otetaan huomioon.

2. Avoimuutta ja läpinäkyvyyttä koskevan periaatteen (SEUT 15 artikla) loukkaaminen ja riittävien perustelujen (SEUT 296 artikla) puuttuminen.

Puolan tasavalta väittää, että taustalla olevia oletuksia, jotka muodostivat perustan kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiselle vuodesta 2030 alkaen, ei ole annettu saataville eikä niitä ole julkaistu. Tietoja, jotka koskevat ennustettuja oletuksia teknologisesta rakenteesta yksittäisillä sektoreilla, ei ole toimitettu, vaikka kyseisiä oletuksia käytettiin puolestaan vuoden 2030 päästöennusteissa. Näiden tietojen puuttuessa on mahdotonta tutkia vuoden 2030 osalta vahvistettujen päästöennusteiden luotettavuus. Lisäksi on epäselvää, mitä kaavaa on käytetty terveyttä koskevan yleisen tavoitteen, eli kuolevuuden vähentäminen Euroopan unionissa, laskemiseksi, kun otetaan huomioon velvoitteet päästöjen vähentämiseksi koko Euroopan unionissa ja yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Direktiivin antaneiden toimielinten perusteluja ei näin ollen ole esitetty selkeästi ja yksiselitteisesti edellä mainittujen vähennysvelvoitteiden kannalta.

3. Riidanalaisella direktiivillä yksittäisiin jäsenvaltioihin olevien vaikutusten asianmukaista arvioimista koskevan velvoitteen ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanon vaikutuksista tehdyn riittävän arvioinnin esittämistä koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen.

Puolan tasavalta väittää, että kun otetaan huomioon se, että päästövähennysvelvoitteilla vuodesta 2030 alkaen odotetaan olevan huomattavia vaikutuksia jäsenvaltioiden talouteen ja yhteiskuntaan, komission valmisteleva vaikutusten arviointi on puutteellinen.

Vaikutusten arviointi osoittaa, että direktiivin tavoitteiden saavuttaminen ja rakenteelliset muutokset, joilla pyritään vähentämään hiilen osuutta polttoaineena energiasektorilla ja kunnallisella kiinteistösektorilla, ovat yhteydessä toisiinsa. Vaikutusten arviointiin ei kuitenkaan sisälly yksityiskohtaista analyysiä siitä, odotetaanko velvoitteiden täytäntöönpanon vaikuttavan merkittävästi jäsenvaltioiden valintaan eri energianlähteiden välillä ja jäsenvaltion energiahuollon yleisen rakenteeseen. Tällä on erityistä merkitystä, koska merkittävän vaikutuksen vahvistaminen merkitsisi sitä, että Euroopan unionin lainsäätäjän olisi pitänyt antaa riidanalainen direktiivi eri oikeusperustan eli SEUT 192 artiklan 2 kohdan eikä SEUT 192 artiklan 1 kohdan nojalla.

4. Suhteellisperiaatteen (SEU 5 artiklan 4 kohta) loukkaaminen.

Vastaajana olevat toimielimet eivät ole ottaneet huomioon niitä vakavia sosioekonomisia kustannuksia, jotka yksittäisten epäpuhtauksien päästöjen vähentämistä vuodesta 2030 alkaen koskevien velvoitteiden täytäntöönpano Puolassa aiheuttaa. Tämän seurauksena sillä, että Puola panee täytäntöön vähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen, voi olla vakavia kielteisiä sosioekonomisia seurauksia Puolalle. Kyseisten velvoitteiden täytäntöönpanosta aiheutuvat menot voivat osoittautua suhteettomiksi odotettuihin vaikutuksiin nähden.

Se, että direktiivissä vahvistetaan näin korkeat kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen, ei ollut selvästikään tarpeen direktiivissä määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden tasa-arvoa koskevan periaatteen (SEU 4 artiklan 2 kohta) ja tasapainoista kehitystä koskevan periaatteen (SEUT 191 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta, kun sitä luetaan yhdessä SEUT 191 artiklan 2 kohdan kanssa) loukkaaminen.

Yksittäisille jäsenvaltioille vuodesta 2030 alkaen asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa ei ole otettu huomioon jäsenvaltioissa vallitsevaa erilaista taloudellista tilannetta eikä niiden erilaisia teknologisia edellytyksiä ja sosiaalisia edellytyksiä, mukaan lukien Euroopan unionin eri alueilla tarvittavien investointien suuruus. Vähennysvelvoitteet vahvistettiin käyttämällä vakiomenetelmää ottamatta huomioon yksittäisissä jäsenvaltioissa todellisuudessa vallitsevaa erilaista taloudellista ja yhteiskunnallista tilannetta.

Tämän lisäksi vastaajana olevat toimielimet eivät yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisia päästövähennysvelvoitteita vuodesta 2030 alkaen vahvistaessaan ole ottaneet todennäköisesti kunnolla huomioon sitä, että välittömästi Euroopan unionin läheisyydessä olevilta alueilta virtaa merkittäviä määriä epäpuhtauksia rajojen yli joihinkin jäsenvaltioihin, mikä voi johtaa sellaisten jäsenvaltioiden erilaiseen kohteluun, joilla on yhteiset rajat kolmansien maiden kanssa, suhteessa niihin valtioihin, joita Euroopan unionin ulkopuolelta tulevien epäpuhtauksien virtaamisesta aiheutuva ongelma ei koske.

(¹) EUVL 2016, L 344, s. 1

Valitus, jonka Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin, on tehnyt 17.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-577/14, Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne v. Euroopan unioni, 10.1.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: J. Inghelram ja Á. M. Almendros Manzano)

Muut osapuolet: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohta on kumottava
- Gascogne Sack Deutschlandin ja Gascognen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus saada 187 571 euroa korvauksena tappioista, joiden väitetään aiheutuneen siitä, että pankkitakauksesta on ollut maksettava lisämaksuja pitemmältä ajalta kuin olisi ollut kohtuullista, on hylättävä perusteettomana

— Gascogne Sac Deutschland ja Gascogne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen valitusperusteeseen.

Ensimmäinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen syy-yhteyden käsitteen tulkinnassa, koska unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että asian ratkaisemista kohtuullisessa ajassa koskevan vaatimuksen noudattamatta jättäminen on ollut pankkitakauksen kulujen maksamisena ilmenneen väitetyn aineellisen vahingon ratkaiseva syy, vaikka vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että tällaisten kulujen maksamisen ratkaiseva syy on yrityksen oma valinta olla maksamatta sakkoa asian ollessa vielä käsiteltävänä unionin tuomioistuimissa.

Toinen valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen vahingon käsitteen tulkinnassa, koska unionin yleinen tuomioistuin on kieltäytynyt soveltamasta pankkitakauksen kulujen maksamiseen liittyvään väitettyyn aineelliseen vahinkoon samaa edellytystä, jonka se oli konstruoinut sakon määrälle suoritettavien korkojen maksamiseen liittyvän väitetyn aineellisen vahingon yhteydessä ja jonka mukaan kantajien oli ensimmäisessä oikeusasteessa osoitettava, että tähän maksuun liittyvä taloudellinen rasitus on suurempi kuin kantajien saama etu sakon maksamatta jättämisestä.

Kolmas valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen sen ajanjakson määrittämisessä, jonka aikana väitetty aineellinen vahinko on tapahtunut, sekä perustelujen puutteellisuuteen, koska unionin yleinen tuomioistuin on ratkaisunsa perusteita selittämättä katsonut, että ajanjakso, jonka aikana pankkitakauksen kulujen maksamiseen liittyvä väitetty aineellinen vahinko on aiheutunut, on voinut olla muu kuin se ajanjakso, johon tämän väitetyn vahingon syynä oleva lainvastainen menettely sen mielestä ajoittui.

Valitus, jonka Gascogne Sack Deutschland GmbH ja Gascogne S.A. ovat tehneet 22.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-577/14, Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne v. Euroopan unioni, 10.1.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-146/17 P)

(2017/C 151/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Gascogne Sack Deutschland GmbH ja Gascogne S.A. (edustajat: F. Puel ja E. Durand, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan unioni, Euroopan unionin tuomioistuimen edustamana, ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa osittain valituksenalaisen tuomion, joka on annettu tiedoksi valittajien oikeudenkäyntiasiamiehille e-Curia-sovelluksella 16.1.2017 ja jolla unionin yleinen tuomioistuin oli tosin todennut, että tuomioilla 16.11.2011, *Groupe Gascogne v. komissio* (T-72/06) ja *Sachsa Verpackung v. komissio* (T-79/06) ratkaistuissa asioissa oli ylitetty oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto ja että valittajille oli aiheutunut kohtuullisen keston ylittämisestä aineellisia ja aineettomia vahinkoja, mutta kuitenkin velvoittanut unionin maksamaan vahingonkorvauksen, joka on riittämätön eikä kata tästä aiheutuneita vahinkoja kokonaisuudessaan
- antaa täyden harkintavaltansa nojalla lopullisen ratkaisun valittajille aiheutuneiden aineellisten ja aineettomien vahinkojen johdosta maksettavista taloudellisista korvauksista
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisessä valitusperusteessa Gascogne vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt ilmeisen oikeudellisen virheen ultra petita –kiellon periaatteen tulkinnassa ja soveltamisessa kieltäytyessään tuomitsemasta korvausta 30.5.2011 edeltäneenä ajanjaksona aiheutuneesta aineellisesta vahingosta sillä perusteella, ettei se voinut lausua ultra petita.

Toisessa valitusperusteessa Gascogne vetoaa siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisussa on nimenomainen ristiriita ja unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt omat päätelmänsä käytännössä merkityksettömiksi, koska unionin yleinen tuomioistuin on päättänyt ottaa aineellisen vahingon määrän laskemisen perusteeksi Gascognen takaisinlaskennalla määrittämän perusteen, joka perustui Gascognen arvioon oikeudenkäynnin kohtuullisen keston ylittymisestä 30 kuukaudella, ja omasta puolestaan arvioinut sen ylittyneen 20 kuukaudella ja sen vuoksi tuominnut Gascognelle aiheutuneesta aineellisesta vahingosta maksettavaksi korvausta kuudelta kuukaudelta, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on toisaalta nimenomaisesti katsonut, että aiheutunut aineellinen vahinko on johtunut pankkitakauksen kulujen maksamisesta ajanjaksolta, joka vastaa kohtuullisen käsittelyajan ylitystä (eli 20 kuukauden ajanjaksolta).

Kolmannessa valitusperusteessa Gascogne vetoaa siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut puolustautumisoikeuksia soveltaessaan aineellisen vahingon määrän laskemiseen eri menetelmiä kuin valittajat olivat alun perin esittäneet, vaikkei valittajilla ole ollut tilaisuutta lausua tämän laskentatavan mahdollisista seurauksista.

Neljännessä valitusperusteessa valittajat vetoavat siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on katsoessaan, ettei se voinut tuomita maksettavaksi aineettomasta vahingosta korvausta, jonka määrä olisi liian suuri suhteessa Euroopan komission määräämään sakkoon, koska unionin tuomioistuimet eivät oikeuskäytännön mukaan voi oikeudenkäynnin kohtuullisen keston noudattamatta jättämisen vuoksi kyseenalaistaa sakon määrää kokonaan tai osittain, tehnyt oikeudellisen virheen kyseisen oikeuskäytännön tulkitsemisessa ja soveltamisessa.

Viidennessä valitusperusteessa valittajat vetoavat siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt SEUT 256 artiklan 1 kohdan ja SEUT 340 artiklan toisen kohdan määräykset ja oikeuden tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimissa ilman tehokasta vaikutusta sekä rikkonut niitä kieltäytyessään hyväksymästä aiheutuneen aineettoman vahingon korvaamista koskevaa vaatimusta siksi, että valittajien vaatiman korvauksen tuomitseminen maksettavaksi johtaisi vaaditun korvauksen tason vuoksi tosiasiallisesti valittajille määrätyn sakon määrän kyseenalaistamiseen.

Kuudennessa valitusperusteessa valittajat vetoavat siihen, että unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisussa on nimenomainen ristiriita, koska unionin yleinen tuomioistuin on tuominnut valittajille maksettavaksi 5 000 euroa korvaukseksi niille aiheutuneesta aineettomasta vahingosta, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on yhtäältä katsonut, ettei aineettoman vahingon korvaaminen saa johtaa komission määräämään sakon määrän kyseenalaistamiseen osittainkaan, ja toisaalta nimenomaisesti vahvistanut, että valittajille oli aiheutunut aineetonta vahinkoa, joka oli korvattava ottaen huomioon "oikeudenkäynnin kohtuullisen keston ylityksen pituus" ja tarve varmistaa "tämän kanteen tehokkuus".

Seitsemännessä valitusperusteessa valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt perusteluvollisuuden katsoessaan ilman mitään tämän tueksi esitettyä perustetta yhtäältä, että toteamus, jonka mukaan oikeudenkäyntien kohtuullinen kesto ylittyi, olisi, kun otetaan huomioon tämän rikkomisen kohde ja vakavuus, joka tapauksessa riittävä valittajien maineelle väitetysti aiheutuneen vahingon hyvittämiseksi, ja toisaalta, että 5 000 euron vahingonkorvaus on riittävä hyvitys aiheutuneesta aineettomasta vahingosta.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – El-Qaddafi v. neuvosto

(Asia T-681/14) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Libyaan kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Rajoitukset, jotka koskevat pääsyä Euroopan unionin alueelle ja kauttakulkua sen kautta — Kantajan nimen pysyttäminen listalla — Puolustautumisoikeudet — Perusteluvelvollisuus)

(2017/C 151/34)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Masqat, Oman) (edustajat: aluksi J. Jones, QC, sitten S. Bafadhel, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: S. Kyriakopoulou ja A. de Elera-San Miguel Hurtado)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota yhtäältä Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/137/YUTP muuttamisesta 23.6.2014 annettu neuvoston päätös 2014/380/YUTP (EUVL 2014, L 183, s. 52) siltä osin kuin sillä pysytetään kantajan nimi Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 28.2.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP (EUVL 2011, L 58, s. 53) liitteissä I ja III olevalla listalla, ja toisaalta Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 16 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2014 (EUVL 2014, L 183, s. 1) siltä osin kuin sillä pysytetään kantajan nimi Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 2.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 204/2011 (EUVL 2011, L 58, s. 1) liitteessä II olevalla listalla

Tuomiolauselma

- 1) Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/137/YUTP muuttamisesta 23.6.2012 annettu neuvoston päätös 2014/380/YUTP kumotaan siltä osin kuin sillä pysytetään Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafin nimi Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 28.2.2011 annetun neuvoston päätöksen 2011/137/YUTP liitteissä I ja III olevalla listalla.
- 2) Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 204/2011 16 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 689/2014 kumotaan siltä osin kuin sillä pysytetään Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafin nimi Libyan tilanteen johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä 2.3.2011 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 204/2011 liitteessä II olevalla listalla.
- 3) Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 431, 1.12.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.3.2017 – Kreikka v. komissio(Asia T-112/15) ⁽¹⁾

(EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Asetus (EY) N:o 1782/2003 — Asetus (EY) N:o 796/2004 — Pinta-alatukijärjestelmä — Pysyvän laitumen käsite — Perusteluvelvollisuus — Suhteellisuus — Kiinteämääräinen rahoitusoikaisu — Aikaisemman oikaisun vähentäminen)

(2017/C 151/35)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: aluksi I. Chalkias, G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou, sitten G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou ja A. Vasilopoulou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet aluksi D. Triantafyllou ja A. Marcoulli, sitten D. Triantafyllou)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanne, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 19.12.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2014/950/EU (EUVL 2014, L 369, s. 71)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 19.12.2014 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2014/950/EU kumotaan siltä osin kuin se koskee 5 007 867,36 euron suuruisia oikaisua, 2 318 055,75 euron suuruisia vähennystä ja 2 689 811,61 euron suuruisia rahoitusvaikutusta sikäli kuin kyse on tietyistä Helleenien tasavallan menoista alalla maaseudun kehittäminen, maaseuturahasto, toimintalinja 2 (2007–2013, pinta-alaperusteiset toimenpiteet), varainhoitovuodelta 2009 viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmässä sekä paikalla tehdyissä tarkastuksissa (toinen pilari, hakuvuosi 2008) todettujen puutteiden vuoksi.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Helleenien tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 171, 26.5.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Deutsche Telekom v. komissio(Asia T-210/15) ⁽¹⁾

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka liittyvät kilpailusääntöjen täytäntöönpanomenettelyyn — Tutustumisoikeuden epääminen — Perusteluvelvollisuus — Poikkeus, joka liittyy kolmannen taloudellisten etujen suojaan — Poikkeus, joka liittyy tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaan — Ylivoimainen yleinen etu — Kolmansien kuuleminen — Avoimuus — Uudistettuun hakemukseen ei ole vastattu määräajassa)

(2017/C 151/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Deutsche Telekom AG (Bonn, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Rosenfeld ja O. Corzilius)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Vondung ja M. A. Buchet, sitten F. Erlbacher, P. Van Nuffel ja A. Dawes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta, jossa vaaditaan kumoamaan 17.2.2015 tehty komission päätös, jolla kantajalta evättiin oikeus tutustua määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä koskevan menettelyn COMP/AT.40089 – Deutsche Telekom asiakirjoihin

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Deutsche Telekom AG veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 17.8.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J AND JOY)

(Asia T-387/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-sanamerkki J AND JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 151/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J & Joy SA (Waremmes, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Maqua, C. Pirenne ja C. Smits)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Kiphuth)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1352/2014-2), joka koskee Joy-Sportswear GmbH:n ja J & Joy SA:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) J & Joy SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (JN-JOY)(Asia T-388/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-sanamerkki JN-JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 151/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J & Joy SA (Waremmes, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Maqua, C. Pirenne ja C. Smits)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Kiphuth)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1353/2014-2), joka koskee Joy-Sportswear GmbH:n ja J & Joy SA:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) J & Joy SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – J & Joy v. EUIPO – Joy-Sportswear (J&JOY)(Asia T-389/15) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — EU-kuviomerkki J&JOY — Aiempi kansallinen kuviomerkki joy SPORTSWEAR — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Merkkien samankaltaisuus — Arviointiperusteet — Moniosainen tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 151/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: J & Joy SA (Waremmes, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Maqua, C. Pirenne ja C. Smits)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Joy-Sportswear GmbH (Ottenssoos, Saksa) (edustaja: asianajaja T. Kiphuth)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.4.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1355/2014-2), joka koskee Joy-Sportswear GmbH:n ja J & Joy SA:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) J & Joy SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 381, 16.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – Alankomaat v. komissio

(Asia T-501/15) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Tuen vähentäminen ja tuen ulkopuolelle jättäminen täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisen tapauksessa — Vähäinen noudattamatta jättäminen — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 1122/2009 71 artiklan 3 kohta — Todistustaakka — Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteen II tulkinta)

(2017/C 151/40)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman, B. Koopman ja H. Stergiou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Kranenborg ja D. Triantafyllou)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi C. Brodie, sitten J. Kraehling, ja lopuksi J. Kraehling ja G. Brown)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 22.6.2015 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2015/1119 (EUVL 2015 L 182, s. 39) siltä osin kuin se koskee Alankomaiden kuningaskunnan menoja

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 346, 19.10.2015.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Regent University v. EUIPO – Regent’s College
(REGENT UNIVERSITY)**

(Asia T-538/15) ⁽¹⁾

**(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki REGENT UNIVERSITY — Aiempi
kansallinen kuviomerkki REGENT’S COLLEGE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara —
Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta)**

(2017/C 151/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Regent University (Virginia Beach, Virginia, Yhdysvallat) (edustajat: E. Himsworth, QC, ja D. Wilkinson, solicitor)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Regent’s College (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: S. Malynicz, QC)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 6.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1859/2014-2), joka koskee Regent’s Collegen ja Regent Universityn välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Regent University veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 9.11.2015.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.3.2017 – Alcohol Countermeasure Systems
(International) v. EUIPO – Lion Laboratories (ALCOLOCK)**

(Asia T-638/15) ⁽¹⁾

**(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki ALCOLOCK — Yhdistyneen
kuningaskunnan sanamerkki ALCOLOCK — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/
2009 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta — Aiemman
tavaramerkin tosiasiallinen käyttö)**

(2017/C 151/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (Toronto, Kanada) (edustajat: asianajajat E. Baud ja P. Marchiset)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Lion Laboratories Ltd (Barry, Yhdistynyt kuningaskunta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 11.8.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1323/2014-1), joka koskee Lion Laboratories Ltd:n ja Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc:n välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc.* velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 18.1.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 28.3.2017 – Portugali v. komissio

(Asia T-733/15) ⁽¹⁾

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan unionin tuomioistuimen tuomion noudattamatta jättäminen — Uhkasakon maksettavaksi tuomitseminen — Riidanalaisen kansallisen toimenpiteen kumoaminen — Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämisen päättymisajankohta)

(2017/C 151/43)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes ja M. Figueiredo, avustajanaan asianajaja L. Silva Morais)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Nicolae ja P. Costa de Oliveira)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 8.10.2015 annettu komission päätös Ares(2015)4178538, jossa vaaditaan Portugalin tasavaltaa maksamaan 580 000 euron summa, joka vastaa ajanjaksolta 25.6.–21.8.2014 maksuun pantua uhkasakkoa, 25.6.2014 annetun tuomion komissio v. Portugali (C-76/13, ei julkaistu, EU:C:2014:2029) täytäntöön panemiseksi

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Portugalin tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 68, 22.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2017 – Saksa v. komissio

(Asia T-28/16) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Maaseudun kehittäminen — Tilusjärjestelyt ja kylien kunnostukset — Toimien valintaperusteet — Vilpittömän yhteistyön periaate — Toissijaisuus — Luottamuksensuoja — Suhteellisuus — Perusteluvollisuus)

(2017/C 151/44)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: aluksi T. Henze ja A. Lippstreu, sitten T. Henze ja D. Klebs)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Aquilina ja B. Eggers)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 13.11.2015 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/2098 (EUVL 2015, L 303, s. 35) 1 artiklan ja päätöksen liitteen kumoamiseksi siltä osin kuin niissä jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle Saksan liittotasavallan toimivaltaisen maksajaviraston maksamat maaseuturahaston rahoittamat maksut, joiden määrä on 7 719 920,30 euroa.

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 98, 14.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 30.3.2017 – Apax Partners UK v. EUIPO – Apax Partners Midmarket (APAX PARTNERS)

(Asia T-209/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Hakemus sanamerkin APAX PARTNERS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi kansainvälinen sanamerkki APAX — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Palvelujen samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta)

(2017/C 151/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Apax Partners UK Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: D. Rose ja J. Warner, solicitors)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: J. Ivanauskas)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Apax Partners Midmarket (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja C. Joly)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 17.2.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1611/2014-2), joka koskee Apax Partners Midmarketin ja Apax Partners UK Ltd:n välistä mitättömyysmenettelyä

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Apax Partners UK Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnassa käydystä menettelystä Apax Partners Midmarketille aiheutuneet välttämättömät kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 232, 27.6.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.4.2017 – Cop v. EUIPO – Conexa (AMPHIBIAN)(Asia T-215/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti — Kuviomerkki AMPHIBIAN — Ehdottomat hylkäysperusteet — Erottamiskyky — Kuvailevuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2017/C 151/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Cop Vertriebs-GmbH (Aresing, Saksa) (edustaja: asianajaja H. Hofmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Hanf)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Conexa LLC (Dover, Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja H. Twelmeier)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 7.3.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 1984/2015-4), joka koskee Cop Vertriebs-GmbH:n ja Conexa LLC:n välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Cop Vertriebs-GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 251, 11.7.2016.

Kanne 23.2.2017 – Proximus v. neuvosto

(Asia T-117/17)

(2017/C 151/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Proximus SA/NV (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja B. Schutyser)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan kantajalle 23.12.2016 tiedoksi annetun neuvoston päätöksen, jolla tarjouskilpailu ratkaistiin muun tarjouksentekijän kuin kantajan hyväksi
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, jossa väitetään, että tarjousten hinnan arvioinnissa käytetyn menetelmän avulla ei ole mahdollista valita taloudellisesti edullisinta tarjousta, mitä edellytetään Euroopan unionin oikeudessa.

Kanne 22.2.2017 – Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton v. EKP**(Asia T-124/17)**

(2017/C 151/48)

*Oikeudenkäyntikieli: kreikka***Asianosaiset**

Kantaja: Enosi Syntaxiouchon Tameiou Asfaliseon Michanikon kai Ergolipton (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja P. I. Miliarakis)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään kanteen
- velvoittamaan vastaajana olevan Euroopan keskuspankin (EKP) maksamaan Kreikan insinöörien ja rakennusurakoitsijoiden eläkerahaston (TSMEDE) osaston tilille nykyisen sosiaalivakuutuslaitoksen EFKA:n hyväksi a) 1 606 539 086,28 euroa aikaisemmin ETAA:sta omistetun pääomaosuuden nimellisarvona ja b) 84 285 086,36 euroa joukkovelkakirjojen perusteella, laillisine korkoineen tämän kanteen vireille panosta maksun suorittamiseen asti (toissijaisesti velvoittamaan EKP:n maksamaan sijaissuorituksena rahamäärän, joka selvitetään vaaditulla asiantuntijalausunnolla)
- määräämään unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen määräysten mukaisesti hankittavaksi asiantuntijalausunnon sen selvittämiseksi, mikä on kantajan jäsenille taikka ainakin aikaisemmin ETAA:n ja nykyisin EFKA:n tytärorganisaationa olevalle TSMEDE:lle aiheutuneen vahingon tarkka määrä
- määräämään vastaajan esittämään Helleenien tasavallan kanssa 15.2.2012 tekemänsä [vaihto]sopimuksen
- velvoittamaan vastaaja EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteisiin ja perusteluihin:

- 1) Tässä kanteessa vedotaan EKP:n sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen, koska sosiaaliturvalaitos on rahoituslaitos mutta sen yhteydessä ei ole toteutettu yksityisen sektorin osallistumista (Private Sector Involvement, PSI) vaan julkisen sektorin osallistuminen (Official Sector Involvement, OSI).
- 2) Tässä kanteessa osoitetaan Kreikan keskuspankilla Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) jäsenenä olevat sidokset EKP:iin ja niistä johtuva syy-yhteys sen tavan, jolla Kreikan keskuspankki on hallinnoinut OSI:tä, ja EKP:n vastuun välillä, joka perustuu siihen, että EKP on laiminlyönnillään sallinut EKPJ:n jäsenen toteuttaa OSI:n. Lisäksi tällä kanteella vedotaan EKP:n vastuuseen siitä, että yhteistoimintalausekkeet vaikuttavat sosiaaliturvalaitosten vahingoksi.
- 3) Tässä kanteessa vedotaan EKP:n sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen sen johdosta, että EKP on laiminlyönyt kumota riittävän ajoissa ja viimeistään 21.7.2011 lähtien (toissijaisesti 26.10.2011 lähtien) 6.5.2010 annetun päätöksen (EKP/2010/3, 2010/268/EU), jolla se oli lisäksi taannut erityisesti Kreikan joukkovelkakirjalainojen vakuuskelpoisuuden ”riippumatta niiden ulkoisista luottoluokituksista” (viittauksella tarkoitetaan luokituslaitoksia Standard & Poor’s, Fitch ja Moody’s). EKP on kumonnut 6.5.2010 antamansa päätöksen selvästi liian myöhään eli 27.2.2012 antamallaan päätöksellä (EKP) 2012/133/EU. Näin ollen EKP on pitkään jatkuneella laiminlyönnillään vahvistanut Kreikan joukkovelkakirjalainoihin kohdistunutta perusteltua luottamusta.
- 4) Tässä kanteessa osoitetaan, että EKP on OSI:n myötä jättäytynyt Kreikan valtionvelan uudelleenjärjestelyn ulkopuolelle ja että EKP:n asioihin puuttumisen vuoksi myös kansalliset keskuspankit on jätetty sen ulkopuolelle. Tällainen poissulkeminen loukkaa kuitenkin yhdenvertaisuusperiaatetta.

- 5) Tässä kanteessa vedotaan siihen, että Euroopan unionin ja erityisesti euroalueen jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä mukaisilla toimilla (parlamentti–hallitus–ministeriöiden päätökset) toteuttaa valtionvelkansa uudelleenjärjestelyä yksipuolisesti ilman EKP:n hyväksyntää tai passiivista sallimista, koska muutoin rahoitusjärjestelmä ajautuu kaaokseen. Nyt kyseessä olevassa tapauksessa EKP on passiivisesti sallinut tapahtuneen, joten se on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa 53,3 prosentin suuruudesta tappiosta, joka on siten kohdistunut TSMEDE:n varallisuus oikeuksien keskeiseen sisältöön. Syy-yhteys, joka vallitsee EKP:n laiminlyönnistä johtuvan nyt kyseessä olevia tappioita koskevan vastuun, sen elinten menettelyn ja sen sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun välillä, on ilmeinen.

Kanne 11.3.2017 – Le Pen v. parlamentti

(Asia T-161/17)

(2017/C 151/49)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Marine Le Pen (Saint Cloud, Ranska) (edustaja: asianajajat M. Ceccaldi ja J.-P. Le Moigne)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 6.1.2017 tekemän päätöksen joka tehtiin ”Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista” 19.5. ja 9.7.2008 tehdyn Euroopan parlamentin puhemiehistön päätöksen 2009/C 159/01, sellaisena kuin se on muutettuna, 33, 43, 62, 67 ja 68 artiklan nojalla ja jossa todetaan, että kantajaan kohdistuu 41 554 euron suuruinen saatava parlamentin jäsenten avustajiin liittyvinä aiheuttomasti maksettuina määrinä, perustellaan saatavan takaisinperintä ja määrätään toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle tehtäväksi periä tämä summa takaisin soveltamisohjeiden 68 artiklan nojalla ja varainhoitoasetuksen 66, 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- kumoamaan 11.1.2017 päivätyn veloitusilmoituksen nro 2017–22, jossa kantajalle ilmoitettiin, että häneen kohdistuva 41 554 euron suuruinen saatava oli todettu 6.1.2017 päivätyllä pääsihteerin päätöksellä, joka koski parlamentin jäsenten avustajiin liittyvien aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperintää soveltamisohjeiden 68 artiklan ja varainhoitoasetuksen 78, 79 ja 80 artiklan nojalla,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut,
- velvoittamaan Euroopan parlamentin maksamaan Le Penille korvattavina oikeudenkäyntikuluina 50 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisia toimia rasittavat toimivalta- ja muotovirheet. Kanneperusteessa on viisi osaa.
 - Ensimmäinen osa, jonka mukaan toimivalta parlamentin jäseniä koskevien varainhoidollisten päätösten tekemiseen kuuluu Euroopan parlamentin puhemiehistölle eikä pääsihteerille.
 - Toinen osa, jonka mukaan Euroopan parlamentin puhemiehistö ei voi muuttaa toimivaltansa luonnetta ja laajuutta. Pääsihteerillä ei ole minkäänlaista parlamentin puhemiehistön puheenjohtajan myöntämää pysyvää valtuutusta, jonka nojalla hänellä olisi toimivalta tehdä riidanalaiset päätökset ja antaa ne tiedoksi siltä osin kuin kyse on parlamentin jäsentä koskevien varainhoidollisten kysymysten ratkaisemisesta.
 - Kolmas osa, jonka mukaan riidanalaisen päätösten perustelut ovat puutteelliset, ja ne ovat luonteeltaan mielivaltaisia.
 - Neljäs osa, joka koskee olennaisten menettelymääräysten rikkomista.

- Viides osa, jonka mukaan Euroopan parlamentin pääsihteeri ei arvioinut asiakirja-aineistoa henkilökohtaisesti.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisia toimia rasittavat oikeudelliset virheet, asiavirheet ja harkintavallan väärinkäyttö. Kanneperusteessa on kuusi osaa.
 - Ensimmäinen osa, joka koskee luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamista.
 - Toinen osa, joka koskee riidanalaisen toimien tueksi esitettyjen tosiseikkojen paikkansapitämättömyyttä.
 - Kolmas osa, jonka mukaan riidanalaisia toimia toteutettaessa on syylistytty harkintavallan väärinkäyttöön.
 - Neljäs osa, jonka mukaan riidanalaisia toimia toteutettaessa on kierretty menettelysäännöksiä.
 - Viides osa, jonka mukaan riidanalaiset toimet ovat syrjiviä ja niitä rasittaa fumus persecutionis.
 - Kuudes osa, jonka mukaan OLAF ei ole riippumaton elin.

Kanne 8.3.2017 – EKETA v. komissio

(Asia T-166/17)

(2017/C 151/50)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission EKETA:lle perintäilmoituksella 3241615291/29.11.2016 esittämän, tämän SENSATION-hanketta varten saaman 197 799,52 euron määrän palauttamista koskevan vaatimuksen perusteettomaksi 191 039,55 euron määrän osalta
- toteamaan 191 039,55 euron määrän tukikelpoiseksi kustannukseksi, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan Euroopan komissiolle, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) riitauttaa kanteellaan komission perintäilmoituksella 3241615291/29.11.2016 esittämän, maksuosuuteen SENSATION-hankkeessa liittyvän vaatimuksen. Komissio vaati kyseisellä perintäilmoituksella EKETA:a palauttamaan 197 799,52 euron osuuden SENSATION-hanketta varten saamastaan tuesta. Vaatimus esitettiin sen jälkeen, kun Euroopan komissio oli suorittanut tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
2. Kantaja vaatii tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu SEUT 272 artiklan perusteella, että perintäilmoituksessa mainitusta määrästä 191 039,55 euron osuus on tukikelpoinen kustannus, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan komissiolle.
3. EKETA väittää, että edellä mainittu 191 039,55 euron määrä koostuu tukikelpoisista henkilöstökustannuksista, alihankintakustannuksista ja välillisistä kustannuksista, jotka komissio virheellisesti hylkäsi tukikelvottomina. Kantajan mukaan sille aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuus voidaan osoittaa Euroopan komissiolle paikan päällä suoritettun tarkastuksen yhteydessä ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa toimitetulla selvitysaineistolla, jonka se toimittaa myös unionin yleiselle tuomioistuimelle.

Kanne 16.3.2017 – CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs v. komissio**(Asia T-168/17)**

(2017/C 151/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja A. Schuster)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- hyväksymään kumoamiskanteen ja toteamaan riidanalaisen päätöksen pätemättömäksi
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessa tuomioistuinta kumoamaan kantajan asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ nojalla jättämästä uudistetusta hakemuksesta saada tutustua asiakirjoihin 13.1.2017 tehdyn komission päätöksen C(2017) 249, final

Kanteensa tueksi kantaja esittää kaksi kanneperustetta.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Olennaisten menettelymääräysten rikkominen, erityisesti perusteluiden puuttuminen
- 2) Toinen kanneperuste: Valtiosopimus oikeuden rikkominen

Kantaja esittää, että komission soveltamat asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan poikkeussäännökset ovat lainvastaisia, koska ne ovat ristiriidassa ylemmäntasaisen primaarioikeuden kanssa, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 ja 47 artiklan kanssa.

Lisäksi myös unionin oikeudessa pätee, että ylemmäntasaisen primaarioikeuden soveltamisella on etusija sen kanssa ristiriidassa olevaan johdettuun oikeuteen nähden, joten komissio ei olisi myöskään tästä syystä saanut soveltaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan poikkeussäännöksiä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 17.3.2017 – Pethke v. EUIPO**(Asia T-169/17)**

(2017/C 151/52)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset*Kantaja:* Ralph Pethke (Alicante, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 17.10.2016 tehdyn päätöksen PERS-AFFECT-16-134, jolla kantaja siirrettiin ydintoimintojen pääosaston johtajan tehtävästä 17.10.2016 lukien seurantakeskuksessa olevaan tehtävään ja hänet alennettiin hallintovirkamieheksi

- määräämään vahingonkorvauksesta kantajalle lainvastaisuudesta aiheutuneesta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä ja
- velvoittamaan EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei Euroopan unionin virkamiehiin sovellettaviin henkilöstösääntöihin (jäljempänä henkilöstösäännöt) sisältyviä kurinpitomenettelyä koskevia määräyksiä ole noudatettu.

Kantaja tuo esiin, ettei hänen alentamisensa pääosaston johtajan tehtävästä hallintovirkamiehen tehtävään, jossa ei ole uranäkymiä, ole laillinen uusiin tehtäviin siirto, vaan kurinpidollinen alentaminen, joka muun oikeusperustan puuttuessa olisi edellyttänyt kurinpitomenettelyä. Vastaajavirasto on menettelyllään näin ollen kantajan mukaan rikkonut henkilöstösääntöjen 86 artiklaan ja kyseisten henkilöstösääntöjen liitteeseen IX sisältyviä määräyksiä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu toisiin tehtäviin siirron lainvastaisuuteen ja harkintavallan väärinkäyttöön

Kantaja tuo esiin, etteivät tavallisen toisiin tehtäviin siirtämisen edellytykset täyty. Hänen toisiin tehtäviin siirtämisensä/alentamisensa ei nimittäin ole yksikön edun mukaista, sen perustelemiseksi esitetyt eri syyt (jotka ovat vaihdelleet) viittaavat harkintavallan väärinkäyttöön, eikä tavallisen toisiin tehtäviin siirron edellytyksenä olevaa vastaavuusperiaatetta ole myöskään noudatettu.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu mielivallan kiellon ja kantajan sukupuoleen perustuvan syrjinnän kiellon rikkomiseen

Kantaja katsoo, että hänen toisiin tehtäviin siirtämisensä/alentamisensa sen vuoksi, että naisten osuutta ylimmässä johdossa saataisiin nostettua, on hänen sukupuoleensa perustuvaa välitöntä syrjintää.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen

Kantaja kritisoi sitä, että hänen kurinpidollinen toisiin tehtäviin siirtämisensä on toimenpide, joka ei ole oikeasuhteinen EUIPO:n sisäisessä uudelleenorganisoinnissa.

- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen ja huolenpitovelvollisuuden noudattamatta jättämiseen – Hyökkäys kantajan fyysistä ja psyykkistä koskemattomuutta vastaan – Työpaikkakiusaaminen

Viidennen kanneperusteen yhteydessä kantaja tuo esiin, että hänen ”brutaali” alentamisensa merkitsee hyökkäystä kantajan fyysistä ja psyykkistä koskemattomuutta vastaan, eikä se ole sopusoinnussa hyvän hallinnon edellyttämän vähimmäistason kanssa.

EUIPO:n toimet ja laiminlyönnit ovat aiheuttaneet kantajalle aineellista vahinkoa ja henkistä kärsimystä, joka on korvattava.

Kanne 15.3.2017 – EKETA v. komissio

(Asia T-177/17)

(2017/C 151/53)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptysis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission EKETA:lle perintäilmoituksella 3241615292/29.11.2016 esittämän, tämän ASK-IT-hanketta varten saaman 211 185,95 euron määrän palauttamista koskevan vaatimuksen perusteettomaksi 143 910,77 euron määrän osalta
- toteamaan 143 910,77 euron määrän tukikelpoiseksi kustannukseksi, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan Euroopan komissiolle, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) riitauttaa kanteellaan komission perintäilmoituksella 3241615292/29.11.2016 esittämän, maksusuuteen ASK-IT-hankkeessa liittyvän vaatimuksen. Komissio vaati kyseisellä perintäilmoituksella EKETA:a palauttamaan 211 185,95 euron osuuden ASK-IT-hanketta varten saamastaan tuesta. Vaatimus esitettiin sen jälkeen, kun Euroopan komissio oli suorittanut tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
2. Kantaja vaatii tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu SEUT 272 artiklan perusteella, että perintäilmoituksessa mainitusta määrästä 143 910,77 euron osuus on tukikelpoinen kustannus, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan komissiolle.
3. EKETA väittää, että edellä mainittu 143 910,77 euron määrä koostuu tukikelpoisista henkilöstökustannuksista, alihankintakustannuksista ja välillisistä kustannuksista, jotka komissio virheellisesti hylkäsi tukikelvottomina. Kantajan mukaan sille aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuus voidaan osoittaa Euroopan komissiolle paikan päällä suoritettun tarkastuksen yhteydessä ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa toimitetulla selvitysaineistolla, jonka se toimittaa myös unionin yleiselle tuomioistuimelle.

Kanne 21.3.2017 – Menta y Limón Decoración v. EUIPO – Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma
(kansallispukuista miestä esittävä kuva)

(Asia T-183/17)

(2017/C 151/54)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Menta y Limón Decoración, SL (Argame, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Estella Garbayo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palma (Santa Cruz de La Palma, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Unionin tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki (kansallispukuista miestä esittävä kuva) – Unionin tavaramerkki nro 10 822 013

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen ratkaisu: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 9.1.2017 asiassa R 510/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- vahvistaa EUIPO:n mitättömyysoaston 28.1.2015 ensimmäisenä asteena 28.1.2015 antaman ratkaisun, jolla hylättiin kokonaisuudessaan Ayuntamiento de Santa Cruz de La Palman tekemä hakemus unionin tavaramerkiksi nro 10 822 013
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä valituslautakunnassa käydystä menettelystä ja mitättömyysmenettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohdan d alakohdan rikkominen.

Kanne 20.3.2017 – EKETA v. komissio

(Asia T-189/17)

(2017/C 151/55)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission EKETA:lle perintäilmoituksella 3241615288/29.11.2016 esittämän, tämän HUMABIO-hanketta varten saaman 64 720,19 euron määrän palauttamista koskevan vaatimuksen perusteettomaksi 27 830,27 euron määrän osalta
- toteamaan 27 830,27 euron määrän tukikelpoiseksi kustannukseksi, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan Euroopan komissiolle, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) riitauttaa kanteellaan komission perintäilmoituksella 3241615288/29.11.2016 esittämän, maksuosuuteen HUMABIO-hankkeessa liittyvän vaatimuksen. Komissio vaati kyseisellä perintäilmoituksella EKETA:a palauttamaan 64 720,19 euron osuuden HUMABIO-hanketta varten saamastaan tuesta. Vaatimus esitettiin sen jälkeen, kun Euroopan komissio oli suorittanut tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
2. Kantaja vaatii tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu SEUT 272 artiklan perusteella, että perintäilmoituksessa mainitusta määrästä 27 830,27 euron osuus on tukikelpoinen kustannus, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan komissiolle.
3. EKETA väittää, että edellä mainittu 27 830,27 euron määrä koostuu tukikelpoisista henkilöstökustannuksista ja välillisistä kustannuksista, jotka komissio virheellisesti hylkäsi tukikelvottomina. Kantajan mukaan sille aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuus voidaan osoittaa Euroopan komissiolle paikan päällä suoritetun tarkastuksen yhteydessä ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa toimitetulla selvitysaineistolla, jonka se toimittaa myös unionin yleiselle tuomioistuimelle.

Kanne 22.3.2017 – EKETA v. komissio

(Asia T-190/17)

(2017/C 151/56)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission EKETA:lle perintäilmoituksella 3241615289/29.11.2016 esittämän, tämän CATER-hanketta varten saaman 172 992,15 euron määrän palauttamista koskevan vaatimuksen perusteettomaksi 112 737,15 euron määrän osalta
- toteamaan 112 737,15 euron määrän tukikelpoiseksi kustannukseksi, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan Euroopan komissiolle, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) riitauttaa kanteellaan komission perintäilmoituksella 3241615289/29.11.2016 esittämän, maksusuuteen CATER-hankkeessa liittyvän vaatimuksen. Komissio vaati kyseisellä perintäilmoituksella EKETA:a palauttamaan 172 992,15 euron osuuden CATER-hanketta varten saamastaan tuesta. Vaatimus esitettiin sen jälkeen, kun Euroopan komissio oli suorittanut tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
2. Kantaja vaatii tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu SEUT 272 artiklan perusteella, että perintäilmoituksessa mainitusta määrästä 112 737,15 euron osuus on tukikelpoinen kustannus, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan komissiolle.
3. EKETA väittää, että edellä mainittu 112 737,15 euron määrä koostuu tukikelpoisista henkilöstökustannuksista ja välillisistä kustannuksista, jotka komissio virheellisesti hylkäsi tukikelvottomina. Kantajan mukaan sille aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuus voidaan osoittaa Euroopan komissiolle paikan päällä suoritettun tarkastuksen yhteydessä ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa toimitetulla selvitysaineistolla, jonka se toimittaa myös unionin yleiselle tuomioistuinta.

Kanne 27.3.2017 – CeramTec v. EUIPO – C5 Medical Werks (vaaleanpunaisen sävy)

(Asia T-195/17)

(2017/C 151/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: CeramTec (Plochingen, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Renck ja E. Nicolás Gómez)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: C5 Medical Werks (Grand Junction, Colorado, Yhdysvallat)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Vaaleanpunainen värillinen kuviomerkki – EU-tavaramerkki nro 10 214 195

EUIPO:ssa käyty menettely: Mitättömyysmenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.2.2017 asiassa R 930/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja muun osapuolen – jos tämä on väliintulijana – korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 59 ja 83 artiklan rikkominen.

Kanne 27.3.2017 – Naftogaz of Ukraine v. komissio

(Asia T-196/17)

(2017/C 151/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NJSC Naftogaz of Ukraine (Kiova, Ukraina) (edustajat: asianajajat D. Mjaaland, A. Haga, P. Grzejszczak ja M. Krakowiak)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa komission Ostseepipeline-Anbindungsleitungille direktiivissä 2003/55/EY säädetyistä kolmansien osapuolten pääsyä ja tariffeja koskevista vaatimuksista myönnetyn poikkeuksen uudelleentarkastelusta 28.10.2016 tehdyn päätöksen C(2016) 6950; ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komission vuoden 2016 päätös on mitätön eikä antamiseen ollut toimivaltaa.
 - Direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 9 kohdassa ei anneta komissiolle toimivaltaa antaa hyväksyntää sääntelyviranomaisen päätökselle artiklan 36 1 kohdan mukaisesta poikkeuksesta, jonka se on aiemmin hyväksynyt.
 - Toissijaisesti, jos komissio on toimivaltainen tekemään kyseessä olevan kaltaisen päätöksen, se on toimivaltainen ainoastaan rajatuissa tilanteissa, kuten jos tosiseikat ovat muuttuneet edellisen päätöksen tekemisestä. Jos sillä olisi muunlainen asema, oikeusvarmuuden periaate vaarantuisi. Komissiolla ei ollut oikeutta tehdä päätöstä käsiteltävän asian olosuhteissa.

2. Toinen kanneperuste perustuu direktiivin 2009/73/EY 36 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

- Toissijaisesti, jos komissiolla oli periaatteessa toimivalta tehdä päätös, se voisi laillisesti toimia niin ainoastaan jos direktiivin 2009/73 36 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät.
- Päätöksen tekeminen rikkoo 36 artiklan 1 kohdan a alakohtaa. Päätös ei lisää kilpailua kaasunsaannin alalla eikä lisää toimitusvarmuutta EU:n ja energiayhteisön Keski- ja Itä-Euroopan maissa.
- Päätöksen tekeminen rikkoo 36 artiklan 1 kohdan b alakohtaa. Sijoitusriskiä ei ole, koska kyseinen putki on ollut käytössä heinäkuusta 2011 lähtien.
- Päätöksen tekeminen rikkoo 36 artiklan 1 kohdan e alakohtaa. Päätös on haitallinen kilpailulle ja EU:n ja energiayhteisön sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle, koska se on omiaan kasvattamaan PJSC Gazpromin ja sen tytäryhtiöiden määräävää asemaa kyseessä olevalla maantieteellisellä alueella ja rajoittamaan sisämarkkinoita kansallisia rajoja noudatteleviksi.

3. Kolmas kanneperuste perustuu perustelujen puutteeseen.

- SEUT 296 artiklaa on rikottu kun päätöksessä ei esitetä riittäviä perusteluja komission näkemyksille.

4. Neljäs kanneperuste perustuu SEUT 216 artiklan 2 kohdan rikkomiseen.

- SEUT 216 artiklan 2 kohdan mukaan Euroopan unionin tekemät kansainväliset sopimukset sitovat unionin toimielimiä.
- Energiayhteisön perustamissopimuksen 6 artiklaa on rikottu, koska päätös on omiaan horjuttamaan kaasuverkoinvestointien sääntely- ja markkinakehystä, heikentämään toimitusvarmuutta ja estämään kilpailun kehittymistä. Energiayhteisön perustamissopimuksen 18 artiklaa on rikottu, koska päätös mahdollistaa Gazpromin väärinkäyttää määräävää markkina-asemaansa.
- Energiayhteisön perustamissopimuksen 6 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska päätöksellä on energiasektorin kilpailua heikentävä vaikutus. Energiayhteisön perustamissopimuksen 10 artiklan 1 kohtaa on rikottu, koska sillä annetaan Gazpromille sijoittajana etuuskohtelua ja sillä on haitallinen vaikutus Naftogazin investointeihin Ukrainan kaasunsiirtojärjestelmään.
- EU:n ja Ukrainan välisen assosiaatiosopimuksen 274 artiklaa on rikottu, koska päätös tehtiin konsulttoimatta Ukrainaa tai tekemättä yhteistyötä sen kanssa.

Kanne 28.3.2017 – Abel ym. v. komissio

(Asia T-197/17)

(2017/C 151/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Marc Abel (Montreuil, Ranska) ja 1438 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja J. Assous)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission menettelyn lainvastaiseksi
- toteamaan, että kantajille on aiheutunut vahinkoa asetuksen (EY) N:o 692/2008 muuttamisesta kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 6) osalta 20.4.2016 annetusta komission asetuksen (EU) N:o 2016/646 antamisesta

- velvoittamaan Euroopan komission maksamaan kantajille 1 000 euroa korvauksena aineettomasta vahingosta, joka johtuu mainitun asetuksen antamisesta, ja yhden euron symbolisena korvauksena aineellisesta vahingosta
- antamaan määräyksen, jolla Euroopan komissio veloitetaan alentamaan välittömästi asetuksessa (EU) N:o 2016/646 säädetty ”lopullisen vaatimustenmukaisuuden tunnusluku” tunnusluvuksi 1 ja luopumaan ”väliaikaisen vaatimustenmukaisuuden tunnusluvusta” 2,1
- velvoittamaan Euroopan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Vastaaja teki virheitä, kun se antoi edellä mainitun asetuksen käyttämällä toimivaltaa, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto olivat siirtäneet sille moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s. 1) menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehdyn neuvoston päätöksen N:o 1999/468/EY mukaisesti. Näitä virheitä ovat
 - ympäristöasioita koskevien unionin primäärioikeuden ja johdetun oikeuden säännösten rikkominen
 - unionin oikeuden toissijaisten oikeussääntöjen, kuten ympäristöpolitiikan yleisten periaatteiden eli ympäristönsuojelun tason säilyttämisen periaatteen, ennalta varautumisen periaatteen, ennalta ehkäisyn periaatteen, ympäristövahinkojen torjumista ensisijaisesti niiden lähteellä koskevan periaatteen ja saastuttaja maksaa -periaatteen loukkaaminen
 - menettelysääntöjen kiertäminen, koska komission ei olisi pitänyt soveltaa valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä muuttaakseen asetuksen (EU) N:o 715/2007 olennaista osaa
 - olennaisten menettelymääräysten rikkominen, koska mainittu asetus ei ole saanut osakseen demokratian takeita, jotka Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteispäätösmenettely tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudatettaessa tarjoaa.
- 2) On olemassa todellinen ja varma vahinko sekä suora syy-yhteys komission menettelyn ja väitetyn vahingon välillä.

Kanne 29.3.2017 – EKETA v. komissio

(Asia T-198/17)

(2017/C 151/60)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) (Thessaloniki, Kreikka) (edustajat: asianajajat V. Christianos ja S. Paliou)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan Euroopan komission EKETA:lle perintäilmoituksella 3241615335/29.11.2016 esittämän, tämän ACTIBIO-hanketta varten saaman 38 241,00 euron määrän palauttamista koskevan vaatimuksen perusteettomaksi 9 353,56 euron määrän osalta

- toteamaan 9 353,56 euron määrän tukikelpoiseksi kustannukseksi, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan Euroopan komissiolle, ja
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ethniko Kentro Erevnas kai Technologikis Anaptyxis (EKETA) riitauttaa kanteellaan komission perintäilmoituksella 3241615335/29.11.2016 esittämän, maksuosuuteen ACTIBIO-hankkeessa liittyvän vaatimuksen. Komissio vaati kyseisellä perintäilmoituksella EKETA:a palauttamaan 38 241,00 euron osuuden ACTIBIO-hanketta varten saamastaan tuesta. Vaatimus esitettiin sen jälkeen, kun Euroopan komissio oli suorittanut tarkastuksen kantajan toimitiloissa.
 2. Kantaja vaatii tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin lausuu SEUT 272 artiklan perusteella, että perintäilmoituksessa mainitusta määrästä 9 353,56 euron osuus on tukikelpoinen kustannus, jota EKETA ei ole velvollinen palauttamaan komissiolle.
 3. EKETA väittää, että edellä mainittu 9 353,56 euron määrä koostuu tukikelpoisista henkilöstökustannuksista ja välillisistä kustannuksista, jotka komissio virheellisesti hylkäsi tukikelvottomina. Kantajan mukaan sille aiheutuneiden kustannusten tukikelpoisuus voidaan osoittaa Euroopan komissiolle paikan päällä suoritettun tarkastuksen yhteydessä ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa toimitetulla selvitysaineistolla, jonka se toimittaa myös unionin yleiselle tuomioistuimelle.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI